

செப்டெம்பர் 88 விலை ரூபா 6/-

வெளியேற்றம்:

டி. பானியல்

வானாக

2 முத்திரை நிலைமீ

மாதான விலை

5 ரூபத்தில் விலை

நிகழ்ந்ததென்பதாகுக

கஷ்ட வெளிகளிட
விளாந்து வளர்வது என் உயிர்.

சொல்,
இதன்பின் உன் அன்பிற்கு
பிரதியாய் எதைச் செய்ய?

ஏல்லாமும் வெறிச்சோடியிருக்கிறது.
காய்ந்த நீர்த்திவலைகள் மிச்சம்.

மாறிய திசையிலேயே
காலம் தெளிவாய் நகர்த்துகிறது.
அவகாசம் கேட்டு செய்து முடிக்க எதுமில்லை.
தானுய் நிகழ்ந்து முடிகிறது
எதுவும் என்றான பின்.

தளர்ந்த உடலுடன்
நடக்க விதித்தது இருளின் சாலை.
வருந்தாதே.
உன் பெயர் பொறிக்கக் கிடைத்த இடமும்
ஒற்றைக் கையகலம்.
என்றாலும்
என் மெலிந்த புன்னகை சொல்லும்
உன் மீதான அன்பை.

இரா. கதிர் சிவகங்கை

ஜே. எச். வெனின்குமாரின் நேசத்தில் இப்பக்கம்

(பீசம் சகாணியின் ‘தமஸ்’ என்ற இந்தி நாவல் கோவிந்த் நிலூலானியின் இயக்கத்தில் இந்தியத் தொலைக்காட்சித் தொடராக வெளியானது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரிவினைக் கலவரங்களைப் பிரதி பலிக்கும் இப்படம் எதிர்கொள்ள நேர்ந்த பிரச்சினைகளையும், நாவல் பற்றிய தன் நினைவுகளையும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்லிட்டிர் வழங்கிய கட்டுரையில் விபரித்திருந்தார் நாவலாசிரியர் பீசம் சகாணி. காலப் பொருத்தம் சருதி அவருடைய கட்டுரையின் சில பகுதிகள் இங்கு மறுபிரசரம் செய்யப்படுகிறது.)

1973ஆம் ஆண்டு நான் ‘தமஸ்’ (இருள்) என்ற நாவலை எழுதினேன். இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக நான் அதை எழுதிக்கொண்டிருந்த போது மகாராஷ்டிரத்திலுள்ள பிவண்டி என்ற இடத்தில் இந்து-முஸ்லிம் கலவரங்கள் நடந்தன. நாட்டுப் பிரிவினையின் போது நடந்த பல பயங்கரங்களை இது நினைவுட்டியது. தமஸ் நாவலுக்குக் களமாக எனது சொந்த அனுபவங்களும், 1947 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ச்சிகளின் போது நான் கண்டும் கேட்டுமிருந்த விஷயங்களும் அமைந்தன.

அந்தக் காலத்தில் நான் ஒரு இளைஞன். தெருக்களில் அலைந்து திரிவேன். ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட போது கூட நான் தனியாகத் தெருக்களில் அலைவது வழக்கம். கிராமங்களுக்குப்போய் கலவரங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது. கைக்குழந்தைகளை அணைத்தவாறு பெண்கள் குதித்துத் தற்கொலை செய்து கொண்ட கிணற்றையும் கூட நான் பார்த்தேன்.

இவற்றையே நான் எழுதினேன். எதையும் யாருக்கும் போதிப்பதற்காக நான் எழுதவில்லை. என் மனதிலிருந்த அணைத்தையுமே வெளியே கொட்டிவிட முயன்றேன். அவ்வளவுதான். எனது நாவலில் முடிவற்ற பயங்கரமும் முடிவற்ற இரக்கமுமே பிரதானமாக அமைந்தன.

தமஸ் :

ஒரு தொலைக்காட்சித் தொடர்

நாவலை ஆரம்பித்தவுடன் நான் ஒரு வாக்கிக் கொண்ட பாத்திரங்கள் ஜெனரலும், தத்துவும் ஆகும். ஜெனரல் உண்மையில் வாழ்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி ஊழியன். அவன் ஒரு சாதாரண மனிதன். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரான தத்துவும் வாழ்க்கையில் நான் கண்டவன்தான். ஆனால் இப்போது அவன் உயிரோடு இல்லை. இவனும் ஒரு எளிய மனிதன்தான். ‘தான் கொன்றுவிட்ட பன்றியால்தான் கலவரம் நடந்தது—எனவே பெருமளவிலான உயிர்ச்சேதத்துக்கும் பொருட்சேதத்துக்கும் தானே காரணம்’ என்று துடிக்கும் மனச்சாட்சியுள்ள நேர்மையான மனிதனே அவன். கலவரம் கிராமங்களுக்கும் பரவியதால் உடனடியாக வீடு, வாசலை இழந்து ஊரை விட்டே ஓடிப்போய், வன்முறைக் கும்பல்களிடமிருந்து தப்பிவிடும் ஒரு முதிய சீக்கியத் தம்பியியும் நாவலில் வருகின்றனர். அகதி கள் முகாமில் நான் சந்தித்த அரிநாம் சிங் என்பவரின் சொந்தக் கதைதான் இது.

கலவரம் முற்றுவதற்குள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு உதவிக் கமிஷன் ரைச் சந்திக்கப்போன குடிமக்கள் குழுவில் நானும் இருந்தேன். கலவரத்தைத் தடுக்க முன்நடவடிக்கை எதுவும் எடுப்பதில் அவர் அக்கறை காட்டவில்லை. “என் என்னிடமே வருகிறீர்கள்? நேருவைப் போய்ப் பாருங்கள்!” என்று அவர் அன்று என்னிடம் சொன்னதைத்தான் நான் எழுதியிருக்கிறேன்.

கலவரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் உயிரிழந்து, ஏராளமான பொருட் சேதமும் விளைந்த பின்பே அந்தக் கமிஷனர் திடீரென்று அகதிகள் மறுவாழ் வுப் பணியில் மட்டும் திறமையாகச் செயல் பட்டார். கலவரங்களைத் தடுக்காத அவர், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் மட்டும் ஏன் அதிக ஆர்வம் காட்டவேண்

டும? அவருடைய உத்தரவின் பேரில்தான் பெண்கள் வீழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்ட கிணற்றின் மீது கிருமிநாசினிப் பவுடர் தெளிக்கப்பட்டது அமைதிக் குழுவின் உறுப்பினருகூட நான் சென்ற பஸ் ஒவ்வொரு கிராமத்தைக் கடக்கும் போதும் அங்கு தீயந்துபோன வீடுகளையும் சிதற டிக்கப்பட்ட பொருட்களையும் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாததையும் கண்டேன்.

நமது நாட்டின் வரலாற்றில் நாற்பதுகள் ஒரு கொந்தளிப்பான காலகட்டத்தைப் பிரதிபலித்தன. இரண்டாம் உலகப் போர் தொடர்ந்து நடந்தது. ஹிட்லரின் நாஜிப் படைகள் ஐரோப்பாவை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தன. இந்தியாவில் ‘வெள்ளையனே வெளியேறு’ இயக்கம் பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு எதிராக வெடித்தது. நாட்டின் முக்கிய தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப் பட்டிருந்தனர். மக்கள் இதனால் ஆத்திர முற்றுத் தாமாகவே கிளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் சென்றனர். பிரிட்டிஷ் அரசு அப் போதுதான் முதன்முறையாக விமானக் குண்டு வீச்சின் மூலம், ஊர்வலம் போனவர்களைக் கொன்று குவிக்கவும் தொடங்கியது. பயங்கரமான ஒடுக்குமுறை கட்டவிழித்து விடப்பட்டது. இதே கால கட்டத்தில் தான் ஹிரோாமிமா, நாகசாகி மீது அனுகுண்டுகள் போடப்பட்டு பெருநாசம் விளைவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் வங்காளத்துப் பஞ்சத்தால் மட்டும் முப்பது லட்சம் பேர் இறந்தனர். இந்தியாவில் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வு தலைதுராக்கியிருந்தது. 1945 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் ஏற்பட்ட கப்பற்படைக் கிளர்ச்சியையும் நாம் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

இக் காலகட்டத்தில்தான் வகுப்புக் கலவரம் என்ற ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்து விடுதலைப் போராட்டத்தை ஒடுக்க பிரிட்டிஷார் முயன்றனர். ஒருபுறம் அதிகாரமாற்றத்துக்கான பேச்சவார்த்தையை நடத்திக்கொண்டே, மறுபுறம் விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சிதைக்கும் சதியை பிரிட்டிஷ் அரசு மேற்கொண்டது. மூல்லிம் லீக் கட்சியை பல்கிப் பெருகிய ஓர் அரசியல்

சக்தியாக பிரிட்டிஷார் வளர்த்தனர். பல சீமான்களும் நிலப்பிரபுக்களும் மூல்லிம் லீக் கில் சேர்ந்து கொண்டதும் பிரிட்டிஷ் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே

கலவரங்களையும் தேச உணர்வுகளையும் தூண்டுபவர்கள் எல்லா மதங்களிலும் வகுப்புகளிலும் இருப்பார்கள். உண்மையில் துவேஷ வாதிகளுக்கு எந்த மதமும் சொந்த மல்ல. அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரி யானவர்கள்தாம். ஓர் இந்துமத வெறிய னுக்கும் மூல்லிம் மத வெறியனுக்கும் அடிப்படையில் எந்தப் பெரிய வித்தியாசமும் இல்லை. அதேபோல் எந்த மத வெறிய னையும் அவன் சார்ந்துள்ள மதத்தின் பிரதி நிதியாக நாம் கொள்ளமுடியாது. நான் எழுதிய நாவல் உண்மையில் மனித உணர்வு களின் தொகுப்பாகும். ஒரே இடத்தில் ஒற்றுமையுடன் அமைதியாக வாழ்ந்த வெவ்வேறு மதங்களைச் சார்ந்த மக்கள் மத வெறியால் எப்படி ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொள்ளுமெனவுக்கு வெறிபிடித்த வர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள் என்பதையே என் நாவல் விளக்குகிறது. மதவெறியே இன்னும் நமது சமூகதாயத்தை ஒரு நோயாகப் பீடித்துள்ளது. இத்தகைய வெறியர்கள் எல்லா மதங்களிலும் இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் என் நாவலில் வன்மையாகக் கண்டிட்டுள்ளேன்.

மதக்கலவரங்களைத் தூண்டுபவர்களை மட்டுமே தனது கருவாக ‘தமஸ்’ கொள்ளவில்லை. மாருகக் கலவரங்களால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவுகளையும் மக்களின் பெரும் துன்பத்தையுமே அது சித்திரிக்கின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்கள் அறியாய்மாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். அதேசமயம் சிலர் மனிதாபிமான உணர்வடனும் ஆண்டவனுக்கு அஞ்சியும் நிராதரவான வேற்று மதத்தினரைக் காப்பாற்றியும் உள்ளனர்.

மீண்டும் இது போன்ற கொடுமைகளை நாம் அனுபவித்துத்தான் ஆகவேண்டுமா? பொதுவாகக் கலவரங்களை முதலில் தூண்டியது யார்? என்ற கேள்வியை ஆராய்ந்து தர்க்கம் செய்வதில் பொழுதை வீண்டித்துக் கலவரங்கள் தொடர்வதை நாம் அனுமதிக்க முடியுமா?

நிராதரவாக நிற்கும் முதிய சீக்கியத் தம்பதிக்கு ஒரு முள்ளிம் பெண்மணி உதவு வதும், முல்லிம் பள்ளியாசிரியர் ஒருவருக்கு குரு சோவின்த் சிங்கின் வானேந்திய சீக்கியப் பெண்மணி உதவுவது போல நிகழ்ச்சிகளும் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாகத் ‘தமஸ்’ நாவ லில் உள்ளன. மனிதப் பண்புகள் இன்னும் மறைந்து விடவில்லை என்றாலும் இங்குமங்கு மாக எழும் மனிதாபிமானத்தால் இதைத் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமா என்ற கேள்விக் குறியும் உள்ளது.

தமஸ் தொடரைப் பார்த்தவர்களிட மிருந்து எனக்கு நிறையக் கடிதங்கள் வருகின்றன. வயதானவர்கள் பலரிடமிருந்து தம் இளமை வாழ்வை மீண்டும் பார்த்த தாக்க கூறும் கடிதங்கள் வருகின்றன. யாருமே என்னை எந்த ஒரு மத்தினரையும் புண்படுத்துவதைக்க கருதவில்லை. இது விருந்து ஐன்நாயக உணர்வுகள், மனிதாபிமானம், மதச்சாரப்பற்ற தன்மை ஆகிய வற்றை அவர்கள் பெரிதும் மதிக்கிறார்கள் என்பது விளங்குகிறது.

(நன்றி: பாலம்) □

“ நமது வட்டாரத்தவர்களின் தத்துவக்குறைபாடு காரணமாக சில குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளில் கடுமையான தவறுகளை நாம் செய்து வந்திருக்கிறோம்.

ஓன்று, அந்நியமாதல். இன்றைய வரலாற்று, பொருளியல், சமூகச் சூழலில் மனிதன் எவ்வாறு தன் இனத்திலிருந்து, இயற்கையிலிருந்து, தனனிலிருந்து அந்நியமாகி அவலத்தில் துடிக்கிறுன் என்பதை மார்க்கியவாதிகள் தமக்கே உரிய கருவாக இலக்கியம் படைத்திருக்க வேண்டும். நமது வட்டாரத்தில் இத்தகைய பார்வையில்லை என்பதுடன், நமது மாற்று வட்டாரத்தவராகக் கருதப்படுவர்களுள் சிலர் இப்பிரச்சனை பற்றி எழுதும் போது அதனை அறவே புரிந்து கொள்ளாமல் நம்மவர் சாடுகின்றனர். உதாரணமாக ந. முத்துசாமி, ஞானக்கூத் தன் ஆகியவர்களின் படைப்புகளில் பெரும்பாலும் இடம்பெறுவது இப்பிரச்சனையே. இதனை அறிந்து கொள்ளாமல், இவர்களைப் பூர்ச்சுவானின் கைக்கூலிகள் என்று நம்மவர் சிலர் இவர்களுக்கு முத்திரை குத்தி, இவர்களை பூர்ச்சுவா வட்டாரத்திற்குள் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

— நூனி

எங்களூர்ப்பக்கம்

மேட்டு வட்டைக் காணியில்
மோப்பமிடும் குருவிகள் .....
காலை - மாலையில்
நெற்கதிர் பறிக்க வரும்.
கூவிக் குரல் எழுப்பித்
தூர் விரட்டிடத்
தொண்டை கிழியக் கத்திடுவர்
பால்மணக்கும் பாலகர்கள் .....
ஹய்யா ..... ஹ ..... ய ..... யா ...
ஓ ..... ஹய்யா ..... ஹய்யா .....

எழுவான் கதிர்களைக்
கிழித்துப்பாயும் பெரியடம்பர்
காக்கா மொட்டையனின் தோணியுடன்
பல .....
அலைகடல்நடுவே அடங்கி வாழும்
மீன் கூட்டத்தை
செம்படவர் பாடி அழைப்பர்.
ஓடிலேய் ..... ஏலா ..... ஏலா .....
ஏலேலோ ..... ஏலேலோவடி .. .

விடிய வெளிக்கிட்டுக்
கடமைக்குச் செல்லும் கோவணங்கள்
கொட்டும் வியர்வை நிலத்தில் சிந்த
நூல் நூற்று, பாவோடி
கைத்தறிகளில் காலத்தைப் போக்கும்
சேணியர்கள்
தக்கடி ... . புக்கடி .....
கிச்கக்ட்டம் ... . புச்கக்ட்டம்

எப்படியும் அவர்கள்
பாத்திரம் ஓந்தி
மாராப்பைக் காட்டி
கை நீட்டிக் கொள்ளாமல்
காலத்தைக் கரைக்க
வியர்வையை மட்டும் ஊற்றெறுப்பார்கள்.

— நூன்கூப்பு

பொழுது விற்பனை

இந்த அலரிப் பூக்களும்
வண்ணத்துப் பூச்சியும்
எனக்குச் சொந்தமில்லைதான்

இன்று
இந்த நிழல்வாகை மரமும்
ஆடு தின்ற சவுக்கும்
ஓன்றும் பேசவில்லை என்னிடம்
ஒரு புன்முறுவலும் இல்லை

எனது சைக்கில்
இப்படி சாத்திக் கிடக்கிறது
எனக்காக காத்துக்கிடக்கிறது

வந்த பொழுது
ஒரு கையொப்பம் இட்டேன்
போம் பொழுதும் ஒன்று

டம்மென்று இருப்பார்கள்
எல்லோரும்
வந்தும் போகும் மாணவர்கள்
வாசவில் பயமுறுத்தும் எச்சரிக்கை விளம்பரம்
இன்று பசிஷ்கர்ப்பு

யார் யாரோ வருவார்கள்
தடிகளுடன்

போனேன்
கரும்பலகையிலும் எச்சரிக்கை
எனது மாணுக்கர்
எனக்குப் பாடம் சொல்கிறார்கள்

இங்கேதான் ஜயா
எனது தொழில்

அங்கு நடந்து
இங்கு இருந்து

ஒரு கையொப்பம் போட்ட உடன்
ஒடிப் போவேன்
எனது வீட்டை நோக்கி
எனது மாலையை நோக்கி

எ. எ. பாருக்

சத்யஜித் ராய்

சில தகவல்கள்

இன்றைய திரைப்பட உலகின் தலைசிறந்த இயக்குனர்களில் ஒருவராகப் பிரகா சிக்கும் சத்யஜித் ராய் பல விருதுகளையும், பரிசுகளையும், சான் றி த் மூல கீஸ் யூ ம் பெற்றவர். 1976 ஆம் ஆண்டு குடியரசு தினத்தன்று அவருக்கு அதியுயர்ந்த விருதான ‘பத்மபுஷன்’ விருது வழங்கப்பட்டது. சாதனை வீரரான அவர் வங்காள மொழி யில் எல்லாமாக இருபத்தொரு படங்கள் தயாரித்துள்ளார். அவற்றில் மூன்று ஆவணப் படங்கள். ஏனையவை திரைக்காவியங்கள்.

உலகசுங்கும் உள்ள திரைப்பட விமர்சகர்கள் சத்யஜித் ராயின் படங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். மனித குணசித்திரத்தையும், பின்னணிச் சூழ்நிலையையும், பின்னிப் பிணைத்து உரிய இசையுடன் தமது படதைப்பிற்கு அழியாத கவிதைத் தன்மை கொடுத்துவிடுகிறார் சத்யஜித் ராய். ‘பதர் பாஞ்சலி’யை ஒரு விமர்சகர் அப்பழக்கற்ற திரைக்காவியம் என குறிப்பிட்டார்.

காலம் சென்ற வங்காள முதலமைச்சர் டாக்டர் பி. ஸி. ரோய் சத்யஜித் ராயின் ‘பதர் பாஞ்சலி’ (வழிப் பாடல்) படத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவரின் கலையாற்றலை, படதைப்புத் திறனைக் கண்டு கொண்டார். படத்திற்கு பண முதலீடு செய்யவும் இனைங்கினார். வங்காள வாழ்க்கையை மனம் நெகிழும் விதத்தில் உள்ளது உள்ளபடியே காவியமாகப் படதைத்துவிட வேண்டும் என்ற அவரின் ஆவல், கடந்த அரை நூற்றுண்டில் அவர் தலைசிறந்த திரைப்பட இயக்குனராக வளர்ந்த சுலையான கதையின் அடித்தளமாகும். ஆறு வயதிலேயே ஜெர்மனிக்குப் போக வேண்டும், திரைப்பட இயக்குனராகப் பயிற்சி

பெற்று திரும்பவேண்டும் என்ற தெள்வான குறிக்கோள் அவரிடம் இருந்தது. பத்து வயதில் அவருக்கு புகைப்படக் கருவி யொன்று அன்பளிப்பாகக் கிடைத்தது. அன்றமுதல் மேற்கத்திய இசை கொண்ட இசைத்தட்டுகளும், புகைப்படக் கருவியும் அவரின் அன்றூட வாழ்வில் ஒரு அங்கமாகி விட்டன. வயதில் மூத்த ஏனைய குடும்ப அங்கத்தவர்கள் இளையவரான இவரை ‘மனிக்’ என்றே செல்லமாக அழைத்தார்கள். மாபெரும் சாதனையாளர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு பெண்தான் இருப்பாள் என்று சொல்லுவார்கள். இளையவரான ராயின் வாழ்க்கையில் பின்னேஜா தாஸ் இருந்தாள் அவரின் இவையது ஆவங்கள், விருப்பங்கள் என்பவற்றை பின்னேஜா தாஸ் பகிர்ந்து கொண்டாள்; பின்னர் அவரின் வாழ்க்கைத் துணையியானாள். அவர்களின் ஒரே குழந்தையான சந்தீப் தந்தையின் படைப்புக்களில் தீவிர நாட்டம் கொண்டவர்; தந்தையின் பாதையையே தனக்கும் தெளிவுசெய்து கொண்டவர்.

சத்யஜித் ராய் மே 2, 1921 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். அவர் பிறந்த இரு ஆண்டுகளில் அவரின் தந்தை சகுமார் ராய் தமது 36ஆவது வயதில் காலம் சென்றார். சகுமார் ராய் பெயர் பெற்ற எழுத்தாளர்.

தந்தை இறந்தபின் அவரது தாயார் சுப்ரபா, தமது சகோதரர் பி. கே. தாஸாடன் வாழ்வதற்காக ராயுடன் சென்றார். 1931-இல் சத்யஜித் ராய் பள்ளிக்குஞ் அரசு கல்லூரிக்கு கல்வி கற்கச் சென்றார். அந்தப் பள்ளியிலேயே மெட்டரிகுலேசன் சித்தியடைந்தார். பின்னர் தமது பாட்டனாரும், தந்தையும் பயின்ற கல்கத்தா பிரசிடெண்டி கல்லூரியில் சேர்ந்தார். ராய் மதிநுட்ப முள்ளவராய் இருந்தார். ஆனால் பள்ளிப் படிப்பில் சிறப்பாக இருக்கவில்லை. அவரின் கவனம் மேற்கத்திய இசையிலும், திரைப்

படத்திலும் இருந்தது. 1940 ஆம் ஆண்டில் சத்யஜித் ராய் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் சாந்திநிகேதன் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்தார். கலைத்துறை இயக்குனர் நந்தலால் போளின் வழிகாட்டலின் மூலம் வர்ணம் திட்டுவதற்கும் இயற்கையை விரும்பவும், அதன் அழகை ரசிக்கவும் அவர் கற்றார். மத்திய இந்தியாவின் சரித்திரகால நினைவுச் சின்னங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சிப் பயண மொன்றை சாந்திநிகேதன் மாணவர் என்ற முறையில் மேற்கொண்டார். 21-ஆவது வயதில் வங்காளத்தின் தலைசிறந்த சித்திரக் கலைஞராகத் திகழுமுடியும் என்ற நம்பிக்கை அவருக்கு ஏற்பட்டது பிரித்தானிய விளம் பரசு கம்பனியான டி. ஜே. கெய்மர் அன்கம்பனியில் வர்த்தக சித்திரக் கலைஞராக சேர்ந்தார். 1944 ஆம் ஆண்டில் சினிமா கதை, வசனம் எழுத ஆரம்பித்தார். பிப்புதி பூஷன் பாஸர்ஜியின் நாவல்களால் கவரப் பட்டார். அவரின் நாவலைத் தமுகியே ‘பதர் பாஞ்சலி’ திரைக்கதை தயாரிக்க முடிவு செய்தார். அதன் உயர்ந்த தரம், கவிதைத் தன்மை, அதில் ஒலித்த உண்மை என்பவற்றிற்காகவே தாம் அந்தக் கதையைத் தெரிவுசெய்ததாகச் சொன்னார்.

வெளிநாட்டுத் திரைப்பட நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். ‘ஸ்டேட்ஸ் மன்’ போன்ற ஏனைய கல்கத்தா வார இதழ்களில் தமது திரைப்படத்தைப்பற்றி கட்டுரைகள் எழுதினார். 1950 இல் கெய்மர், சத்யஜித் ராயை உயர் பயிற்சிக்காக பிரித்தானியாவிற்கு அனுப்பினார். அவர் தமது 4/5 மாத பயிற்சிக் காலத்தின்போது பிரபல இயக்குனர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட 99 திரைப்படங்களைப் பார்த்தார். டி. சோவின் இத்தாவியப் படைப்புக்களினால் அவர் மிகவும் கவரப்பட்டார். வீடு திரும்பும் தமது கப்பற் பயணத்தின் போது பதர் பாஞ்சலி திரைக்கதைக்கான கதை, வசனங்களை எழுத ஆரம்பித்தார். ‘த ரிவர்’ படப்பிடிப்பிற்காக சில காட்சிகளைப் படமாக்குவதற்கு ஜீன் றினேயிர் கல்கத்தாவில் இருக்கின்றார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டார். திரைப்படத் தயாரிப்பைப் பற்றி அவருடன் நடத்திய சம்பாஷணைகள் மூலம், திரைப்படக் காட்சிகள் சரளமாக இயற்கையாக இருக்க

வேண்டியதன் அவசியத்தைப் புரிந்துகொண்டார். பதர் பாஞ்சலி தயாரிப்பது பற்றிய எண்ணம் உதித்ததற்கும், திரைப்படம் 1955 இல் ஒக்டோபர் மாதத்தில் வெளியானதற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் எத்தனையோ பிரச்சினைகளை, குறிப்பாக நிதிப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்கினார். படத்தின் ஆரம்பக் கட்டங்களைப் பார்த்த வர்கள் அதிசயித்தார்கள். திரையுலகின் ஒரு புதிய முயற்சி பற்றி விபரம் பரவியது. வங்காளத்தில் பதர் பாஞ்சலி படத்திற்கு அமோக வரவேற்பும், புகழும் கிடைத்தது. கேள்வி திரைப்பட விழாவில் ‘அதிசிறந்த மனிதநேய ஆவணம்’ என்ற விருது அப்படத்திற்கு கிடைத்தபோது, உலகின் கவனம் இப்படத்தின்பால் திரும்பியது. ரைம்ஸ் ஒன் இந்தியாவில் இப்படத்தைப் பற்றி எழுதிய அபிப்ளெவர் ‘நம்புவதற்குக் கடினமான காட்சிகளையும், ஜோடனைகளையும், பாட்டுக்களையும், சதித்திட்டங்களையும் மையமாகக் கொண்டு திரைப்படங்களைத் தயாரித்த திரைப்பட உலகில் இந்தப்படம் ஒரு புது எதிர்பாராத திருப்பமாக அமைந்தது’ என்றார்.

திரைப்பட விமர்சகர் மேரி சீடன் அவரது ‘சத்யஜித் ராயின் பிரதிபிம்பம்’ என்ற நூலில் ‘பதர் பாஞ்சலி’ திரைப்படம் அவர் மனதில் ஏற்படுத்திய அபிப்பிராயம் சத்யஜித் ராயுடன் நேரில் பேசியபோது மேலும் வலுப்பெற்றதென சொல்கிறார்.

வங்காளத்தின் சாராம்சமே அவர்தான் எனத் தோன்றினாலும் உண்மையில் அவரிடம் பிரதேசத்தன்மை ஏதும் காணப்படவில்லை. விளக்கிச் சொல்லமுடியாத ஒரு சர்வதேசியம் அவரது அணுகுமுறைகளில் காணப்பட்டது.

பதர் பாஞ்சலிக்குப் பின் அபராஜிதோ (வெல்லமுடியாதவன்), அபு சன்சார் (அபு வின் உலகம்), ஆகிய இரு திரைப்படங்களைத் தயாரித்தார். இந்த மூன்று தொடர் காவியங்களும் மொத்தமாக 17 விருதுகளைப் பெற்றன. மூன்று திரைப்படங்களுக்கு வேறு எந்த இயக்கனரும் இவ்வளவு விருதுகளை நிச்சயம் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். இந்தத்

தொடர் காவியங்களுக்காகப் புகழ்டைந்த பின், சிறுகதைகளையும், நாவல்களையும் தழுவியதாகத் திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். ஐமீன்தார் சமூகத்தைப்பற்றி ‘ஜல்சாகர்’, ‘தேவி’, ‘மோளிஹார்’ ஆகிய மூன்று திரைப்படங்களைத் தயாரித்தார்.

வங்காளக்கவி ரவீந்திரநாத் தாகூரின் நூற்றுண்டு விழாவிற்காக அவரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆவணப் படமொன்றும் தயாரித்தார். தாகூரின் சிறுகதைகளான ‘போஸ்ற் மாஸ்ரர்’, ‘சமாப்தி’, ‘சாருஹதா’ என்ற கதைகளை மூன்று படங்களாகத் தயாரித்தார்.

சத்யஜித் ராயின் சமீபத்திய படங்களான ‘சோனர் கெல்லர்’, ‘அஷானி சான் கெத்’, ‘பிரதித் வந்தி’, ‘நாயக்’, ‘சீமா பத்து’ ஆகிய படங்கள் தேசிய, சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றன. பிரேரினில் 1959 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற, 10 சிறந்த படங்கள் தேர்வுக்கான 7 பேர் கொண்ட நடுவர் குழுவில், சத்யஜித் ராயும் ஒருவராக அழைக்கப்பட்டார்.

வியங்கு (1960), பெர்வின் (1962), மொஸ்கோ (1963), புதுடெல்லி (1965), டெல்லான் (1971), ரொறன்ரோ (1972) புதுடெல்லி (மீண்டும் 1975) ஆகிய நகரங்களில் நடைபெற்ற திரைப்படத் தேர்வில் நடுவர் குழுவில் கடமையாற்றினார். பிலிப் பைன்ஸ் நாட்டின் அதியுயர்ந்த விருதான மக்ஸலே விருது சத்யஜித் ராயிற்குக் கிடைத்தது. 1975இல் பிரித்தானிய சமூக சம்மேளனம், ‘முடிந்த அனை நூற்றுண்டின் பின் அதி சிறந்த இயக்குனர்’ என்ற விருதை சத்யஜித் ராய்க்கு அளித்தது.

மேரி சீடன் ஓவ்வொரு காட்சியும் படம் பிடிக்கப்படுவது பற்றி மிகவும் கவனமாகத் திட்டமிடுவார் சத்யஜித் ராய் என்று சொல்கிறார். பதர் பாஞ்சலியில் எல்லாமே கடுமையாக இருக்கின்றது என்று கூறிவிட முடியாது. நகைச்சுவை, இளமைக்காலத்தின் மகிழ்ச்சிகள், வறுமையின் கொடுமை, வீதிச் சண்டைகள், இனிப்பு விற்பவன் ரவி சங்கரின் இசைக்கேற்ப ஆடு

வது போன்ற காட்சிகள் அனைத்தும் இருக்கின்றன.

ஆரம்பத்தில் சத்யஜித் ராய் பல இசை மேதைகளுடன் இணைந்து செயல்பட்டார். ‘தீன் கன்யா’ படத்தையாரிப்பின் போது இசைப் பொறுப்பைத் தாமே ஏற்றுக்கொண்டார்.

படத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் கட்டுப்படுத்துவராக இருக்க விரும்புகிறாரா என்று கேட்கப்பட்டபோது, “ஆம்! ஏனென்றால் படம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்று முழுமையாகத் தெரிந்தவர் இயக்குனர் ஒருவர்தான்” என்று பதிலளித்தார் சத்யஜித் ராய். இந்திய இசைக் கருவிகளையும், மேற்கத்திய இசைக் கருவிகளையும் உபயோகித்து ராய் தமது படங்களுக்கு இசையமைத்தார்.

ஐப்பானியத் திரைப்படத்தை உலகப் புகழ்பெற வைத்த திருமதி. சுவாதிட்டா பதர் பாஞ்சலி படத்தைப் பார்த்த பின்னர் ‘சத்யஜித் ராய்தான் இன்று உலகத் திரைப்படத்துறையில் தலைசிறந்தவர்’ என்று குறிப்பிட்டார்.

திரைப்படத் துறையின் மற்றும் குழுமமேதையான விண்சி என்டர்சன் “திரைப்படத் தயாரிப்புப் பற்றி தெளிவான, இறுதியான குறிக்கோள் இருந்தபோதும், படைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் சத்யஜித் ராய் தான் இன்னும் அடைய வேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டிருந்த விஷயங்கள், பல வங்காளச் சரித்திரத்தின் பல அமசங்களையும் திரைப்படமாகத் தயாரித்து விடவேண்டும் என்பது அவரது ஆவல். ராய் அடக்கமாக, அதேநேரம் தம்மை முழுதாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு தம்பணியைச் செய்தார். நெருக்கமான, மறக்கமுடியாத அனுபவமாக அமைந்துவிடுகின்றன அவரது திரைக்காவியங்கள்” என்று கூறுகின்றார்.

அயராது தொடர்ந்து தம்பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த சிறந்த திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், சர்வதேச கலாசாரத் திரை உலகில் இந்தியத் திரைப்படத்திற்கு ஏற்கனவே முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்துவிட்டார். □

நாயக்

**சத்யஜித் ராயின்
ஒரு திரைப்படக் கதைச் சுருக்கம்**

1966இல் வெளியானது

மொழி — வங்காளம்
தயாரிப்பு — ஆர். டி. பன்சால்
கதை — சத்யஜித் ராய்
 வசனம், இசை, டெரக்ஷன் —
சத்யஜித் ராய்
படப்பிடிப்பு — சுப்ராதா மித்ரா
 ஆர்ட் டெரக்ஷன் —
 பன்ஸி சந்திரகுப்தா
எடிட்டிங் — டியூலால் டுத்தா
 பிரதான நடிகர்கள் —
 உத்தம் குமார் (அரிந்தாம்), ஷர்மிளா தாகூர்
 (அடிதி), ரஞ்சித் சென்
 (ஹரேன் போஸ்)

கதைச் சுருக்கம்

முன்னணி நட்சத்திர நடிகரான அரிந்தாம் முகர்ஜி விருதுபெறுவதற்காக டெல லிக்குப் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் மனதில் மட்டும் மகிழ்ச்சி யில்லை. அவரது கடைசிப் படம் தோல்விப்படமானது என்பது ஒரு காரணம். இருந்தான் நாட்கஞ்சு முன் ‘கிளப்’ ஒன்றில் அவருக்கு ஏற்பட்ட சக்சரவு அன்றைய பத்திரிகையில் செய்தியாக வந்தி ருந்தது இரண்டாவது காரணம்.

ரயில் பயணத்தின் போது அவரது ரசிகர்களில் பல தரப்பட்ட சுவையான மனி தார்களை சந்திக்கின்றார்.

ரயில் சிற்றுண்டிச்சாலையில், பெண்கள் பத்திரிகையொன்றின் ஆசிரியரான

இளம், அழகிய பெண்ணேன் அடிதியை சந்திக்க நேர் கின்றது. அடிதிக்கு சினிமா மோகமோ அல்லது நடிகர் மீது அபிமானமோ இல்லை. ஆனால் தனது பத்திரிகையின் விற்பனையைக் கருத்திற் கொண்டு பத்திரிகைக்கு பேட்டியளிக்குமாறு நடிகரைக் கேட்கின்றார். ஆனால் அரிந்தாம் மறுத்து விடுகின்றார்.

பின்னர் உறக்கத்தில் ஆழந்து விடும் அரிந்தா யின் கனவில், பணம் நிறைந்த சேற்றில் தான்மீள் முடியாதவாறு அமிழ்ந்து கொண்டிருப்பது போலவும், அவரது பாதுகாவலரான சங்கர்தா அவரைக் காப்பாற்ற மறுப்பது போலவும் தோன்றுகின்றது.

இரண்டாம் முறை அடிதியை சாப்பாட்டு நேரத்தில் சந்திக்கும் அரிந்தாம் தன் கனவைப் பற்றி அவளிடம் சொல்கிறார். அவரையும் அறியாமல் தன் இளமைக் காலத்தைப் பற்றியும், சங்கர்தாவைப் பற்றியும் நிறையவே சொல்லி விடுகிறார் அரிந்தாம்.

தன் இளமைக்கால ஆசைகள் பற்றியும், தான் நாடக நடிகராக இருந்தது பற்றியும், சினிமாவில் சேரவேண்டும் என்ற ஆவல் சங்கர்தாவின் தடையினால் நிறைவேருத்து பற்றியும் சொல்கிறார்.

அடிதி இவற்றை யெல்லாம் குறிப்பு எடுத்துக் கொள்கிறார்.

சங்கர்தா இறந்த பின் னர்தான் தன்னால் சினிமா வில் சேரமுடிந்தது என்பதையும், பின்னர் சிரம மின்றி முன்னணி நடிகரான விபரத்தையும் சொல்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் தான் ஒரு முன்னணி நட்சத்திர நடிகரால் அவமானப் படுத்தப்பட்டது பற்றியும், அதே நடிகர் பின்னர் வந்து கெஞ்சிக் கூத்தாடி நடிப்பதற்கு வாய்ப்புத் தருமாறு கேட்டது பற்றியும் சொல்லிக் கொண்டு போனார்.

தன் நண்பன் பிரேஸ் தனக்குத் துரோகமிழைத் தது எவ்வாறு என்பதையுங் கூட சொல்லத் தவறவில்லை.

ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்லவில்லை. தான் பிரமிளா என்ற பேராசைக் காரப் பெண்ணேடு நெருக்கமாக இருந்தது பற்றியும், பின்னர் அவருடைய கணவனேடு ஏற்பட்ட சச்சரவின்பின் அந்த உறவு முறிந்து விட்டது பற்றியும் மாத்திரம் சொல்லவில்லை.

புகழேணியின் உச்சியிலிருந்து கொண்டு செல்வத் தில் புரண்ட நடிகர், தனிமையில் தவிக்கும் ஓர் மனி தர் என்பதை அடிதி புரிந்து கொண்டாள்.

இறுதியில் அரிந்தாமையைப் பற்றி அடிதியின் மனதிலேற்படும் கழிவிரக்கத்தின் காரணமாக, தான்னடுத்த குறிப்புக்களையெல்லாம் கிழித்தெறிந்து விடுகிறார் அடிதி. நன்றி : கொழும்பிலுள்ள இந்தியத் தூதரகம்

வினாக்கள்

பார்வை

மார்க்ஷியமும் இலக்கியத் திறனுய்வும்

எம். ஏ. நூஃமான், பக்கங்கள் 224, விலை: (இந்திய) ரூபா 18.
வெளியீடு : அன்னம், சிவகங்கை, தமிழ்நாடு.

திரு. எம். ஏ. நூஃமானின் இன்னொரு சிறந்த நூல். நான்கு கட்டுரைகள். மார்க்ஷியத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி இலக்கியம் பற்றிய வரட்டுத்தனமான தங்கள் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் திறனுய்வாளர்கள் ஒரு புறம். மார்க்ஷியம் காலாவதியாகிப் போன ஒன்று என்னும் 'மேற்கிண்' மார்க்ஷிய எதிர்ப்பாளர்களின் கருத்துக்களை இங்கு ஒப்புகிக்கும் மற்றும் சிலர் இன்னொரு புறம். இந்த இரு தரப்பினரையும் நூஃமான் புரியும் மொழி நடையில் மிகநிதானத்துடனும் ஆதாரங்களுடனும் எதிர்கொண்டு நிராகரிக்கிறார்.

புதுப்புனல்

அன்புமுகைதீன், பக்கங்கள் 88, விலை: ரூபா 25.
வெளியீடு : தமிழ் மன்றம், கல்லூரினை, கண்டி.

மதம் என்னும் தளத்தில் நின்று சமூகத்தை நேசிக்க முயலும் ஒரு கவிஞரின் கவிதைகள். எவிமையான சொற்களும், சிக்கலற்ற தன்மையும் கவிஞரின் பலங்கள். இன்றைய தமிழ்க் கவிதைப் போக்கின் புது எல்லைகளைப் பற்றி யோசிக்கையில் கவிஞர் கடக்க வேண்டிய தூரத்தின் நீளம் பற்றியும் எண்ணிக்கொள்வது தவிர்க்க முடியாதது.

வட்டத்துள் சில புள்ளிகள்

அறநிலா, பக்கங்கள் 40, விலை: ரூபா 15.

வெளியீடு: பட்டதாரிகள் சங்கம், மருதமுனை, கல்முனை.

ஒரு தீவிர வாசகங்குல் சுமார் இருபது நிமிடங்களுக்குள் படித்துக் கிரலுகிக்கக் கூடிய கவிதைகளும் மீண்டும் மீண்டும் படிக்கத் தூண்டும் முன்னுரையும் கொண்ட நூல் இது. அறநிலா ஓர் இளையநிலா. அதனுலோ என்னவோ 'அன்புக்குரியவளை' நோக்கிய விண்ணப்பங்களாகப் பெரும்பாலான கவிதைகள். உதயங்கள், ஆழங்கு, ஆசை, உயரம், பழையது, சதந்திரம் ஆகிய கவிதைகள் அங்கமுழுமையற்றிருந்தாலும் கூட இவை அறநிலாவின் எதிர்காலம் பற்றி நம்பிக்கை கொள்ளவே வைக்கின்றன. அட்டை அமைப்பின் பளிச்சிடு தந்த சந்தோஷத்தை உள் அமைப்பு போக்கி விடுகிறது.

முகங்கள்

அன்புமலை, பக்கங்கள் 124, விலை: ரூபா 24.

வெளியீடு: அ. இ. முஸ்லிம் ஸீக் வாலிப் முன்னணி, அக்கரைப்பற்று 04.

'ஒரு தபாற்காரரின் ஏக்கம்', 'செங்கப்படை வயலைநோக்கி' இரண்டும் கவிஞரின் இயல்பான கவிதைகள் ..... (புதுப்புனல் கவிதைத் தொகுதி பற்றி மேலே குறிப்பிடுகையில் தரப்பட்ட கடைசி வசனத்தையே மேலுள்ள இடை.வெளியிலும் நிரப்பிக் கொள்ளலாம்.)

அழியாத இவியம்

விஜியின் நினைவுகள் அவன் மனதில் தொலையாத இருப்புகளாகி விட்டன. பத்தாண்டுகள் போயும் பசுமைத் தளிர் விட்டுத் தளிக்காட்டு ராசாவாக அரசோச்சவும் தொடங்கிறது.

அவளின் எழில் வதனம் வர்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முழுத்திரையிலும் வியாபித்து முறுவலிப்பது போல் சுதாவின் மனதில் பளிச்சிடும். சமிக்ஞைத் தூணில் சிவப்பு விளக்கைக் கண்டதும் திடீரன் நின்று கொண்டு பெருமுச்சு விடுமே புகைவண்டி அதுபோல செயலிழந்து அவர்ணதைய நினைவுகளில் மூழ்கிப்போய் நிற்பான் அவன்.

சொற்ப வேளையில் பச்சை விளக்கு ஒன்றிமுகம். மீண்டும் புகைவண்டி ஒடத் தொடங்கும்.

பட்டப்படிப்பெண்று கொழும்பில் சில வருடங்கள் கடத்தியவனைக் கடிதத்திலும் நேரிலும் தாய் நச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவன் து உயர்ச்சிக் கெல்லாம் தாய் தானே காரணம். தாயின் கட்டளையை மீற வும் முடியவில்லை. சொந்த ஊர்ப் பள்ளிக்கூடமொன்றுக்கு மாற்றமெடுத்துக் கொண்டு இவன் வந்து சேர்ந்தான்.

இப்போது இந்தப் பகுதிப் பள்ளிக்கூடங்களைல்லாம் பம்பரத்தின் மும்முரத்துடன் இயங்குகின்றன. உயரம் பாய்கிறார்கள், நீளம் பாய்கிறார்கள். மைதானத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி நடு வெயிலில் ஒடுக்கிறார்கள். நடக்கப் போகும் பாடசாலைகளுக்கிடையேயான விளையாட்டுப் போட்டி. எல்லோரையும் ஆட்டிப் படைக்கத் தொடங்கி விட்டது. ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டுவரும் மேய்ப்

பளைப் போல விஜியும் தன் பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகளை மேய்த்துக் கொண்டு அந்த மைதானத்திற்கு வருவாள் என்ற செய்தி, அவன் மனதின் ஒரு ரகசிய மூலையில் பதிவாகி கிப் போயிருந்தது.

இன்னும் இரு வாரங்களால் கொத்தனி விளையாட்டுப் போட்டி நடைபெறும். அது அவனை உலுப்பி விட்டது. விஜியைத் தரிசிக்கப் போகிறேன். அவன் பாடசாலையும் இதில் பங்குகொள்ளும் என்று மனதின் ஒரு ரகசிய மூலையில் பதிவாகிப் போன பழைய சம்பவங்களை அவன் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொண்டான்.

அவளின் நினைவில் இருந்து மீள்வது தாழைப்போன தோணியை ஆற்றினுள் அழிவிடாமல் காப்பதைப் போன்றது தான். தோணியை உயர்த்தி உள்வாங்கிய நீரைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளி யேற்றுவேண்டும். நீரை முற்றுக எடுப்பதும் இப்போதைக்கு முடிந்தகாரியமாகப் படவும் இல்லை.

அவன் தன் அறையை விட்டு வெளியே வந்தான். தெளிவில்லாத வானம். திட்டுத் திட்டான கற்றைகள். குருதி படிந்த சீலையை வானில் வீசி ஏறிந்தது போல் ஊர்ந்து செல்லும் மேகங்கள். உசம்பாத காற்று. போறணைக்குள் போட்டெட்டுக்கும் பாஜைப் பற்றி அவன் நினைத்துக் கொண்டான். நீண்ட நாள் நோயற்றவன் போல் நிற்கத் தள்ளாடினான். திரும்பவும் அறைக்குள் புகுந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

பக்கத்து வீட்டு வாளைவிப் பெட்டி மூலம் வந்த அந்த நாட்டியப் பாடல், அவன் நெஞ்சைத் தாக்கியது. அப்பாடலை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்கவரும் என்று அவன்

சிறுக்கை

மு. சடாட்சரம்

என்னியிருக்கவும் இல்லை. வெறித்துப்போய் சிலையாய் இருந்தவனின் செவிகள் மட்டும் கூர்மையாகின.

அப்பாடல் அவன் அடிமனதைத் தொட்டுத் தழூலில் பிழிந்து போட்டது. கரைவலை மடிக்குள் அகப்பட்டு, கரையேறிக் கிடந்து துடிக்கும் மீன்போல் அவன் இதயம் அடித்துக் கொண்டது. பெருமூச் சில் அனல் வாடை வீசிற்று.

அந்த நாளில் இவன் படிப்பித்த கல்லூரிக் கலை விழாவிலே விஜி பழக்கி மேடை ஏற்றிய நாட்டியப் பாடல் அது. அந்தப் பாடலில் ஆயிரம் வினாக்களை அவனை நோக்கி அவன் தொடுத்தது போல்லவா இருந்தது.

அப்பாடலுக்கு எட்டாம் வகுப்பு சுசிலா காட்டிய அபிநயமும், மின்னிய குமிள் சிரிப்பும், துள்ளிச் சமூன்று தாளம் பிசகாது தூக்கி வைத்த காலடிகளும், கலீர், கலீர் என்ற சதங்கை நாதமும், அவனுக்கு தனி ஆனந்தத்தையே அள்ளிக் கொட்டியது.

அவன் மனக்கண்ணின் முன் விஜிதான் ஆடினான்.

அந்த நடனம்தானே சுசிலாவுக்குப் பெரிய செல்வாக்கொன்றும் பின்பு தேடிக்கொடுத்தது. அதற்கெல்லாம் முழு முதற்காரணம் விஜியேதான்.

சுதாவும் விஜியும் ஒன்றாகப் படிப்பித் தவர்கள். அது ஒரு காலம். அந்தக் காலங்களைத் தொலைத்து விட்டு அந்த நாட்டியப் பாடலைக் கேட்டு, சொரசொரத்து தன் தாடியை உள்ளங்கையால் தடவிக்கொண்டிருக்கிறான் சுதா.

விஜியைத் தரிசித்த முதலாவது தினம் இன்னும் ஞாபகமாய் உள்ளது. ரேஸ் வண்ணச் சேலையும், சிவப்பு ரவிக்கையும் அவன் அணிந்து வந்திருந்தாள். அவன் முகத்தில் தவழ்ந்த மெல்லிய புன்னகை, பல நூற்றுண்டுகள் வாழும் வல்லமை பெற்றது.

அவனுடைய கல்லூரி அதிபரின் பிரியாவிடையின் போது சுதாதான் வாழ்த் துப்பா இயற்றினான். அதை விஜிதான் முத்து முத்தான் எழுத்தால் மடவிலே பொறித்தாள். அதைப் பிரேம் போட்ட கடைக்காரன்கூட அக்கையெழுத்து களிலே சொக்கி நின்றது ஞாபசம்.

விஜி கரும்பலகையில் பரப்பிவிடும் எழுத்துக்கள் அவன் கண்களுக்குள்ளே ஒடிவருகின்றன. அவன் விழியைப்போல பெரிய சுழிகள். அவளின் நெற்றியிலிருக்கும் சற்றும் நெரியாத வட்டமான சிவப்புப் பொட்டுகள் போல் மெய்யெழுத்தின் மேல் இருக்கும் புள்ளிகள்.

“ஒருநாள் ஒய்வாக இருக்கும் போது ‘உங்கட கையெழுத்து மிகஅழகாய் இருக்கு. அதில் எனக்கு நல்ல விருப்பம்!’ என்றுன் சுதா.

“ஆ.. தலையெழுத்துத்தான் சரியில்லை!” என்றுள் அவன்.

“அப்படிச் சொல்லாதீங்க. உங்க தலையெழுத்தும் பிரமாதமாகத் தான் அமையும். இருந்து பாருங்களேன்”. வெடுக்கெனக்கூறினான் அவன்.

அதைக் கேட்டதும் அவன் முகம் மலரக் கெக்களாம் கொட்டிச் சிரித்தாள். கன்னத்தில் விழுந்த குழி அவளின் அழகை மேலும் பிரகாசப் படுத்தியது.

மற்றெருநாள், வகுப்பறை மேசையில் புத்தகத்தினமேல் ஒற்றை சிவப்பு ரேசாவை வைத்தபடி இருப்பாள் விஜி. எதிர் வகுப்பில் இருந்து அதைப் பார்த்துக்கொண்டே சுதா பாடத்தைத் தொடங்குவான். அவன் இடையிடையே ரேசாவைக் கையிலெடுத்து ஆசையோடு முகர்ந்து கொள்வான். தன்கள்னத்தை ரேசாவால் தடவிக் கொள்வான். இரு ரேசாக்கள். எது நிஜம்? ரேசாவுடனை அவனுடைய ஸ்பரிசம் இவைனைப் புல்லரிக்கச் செய்தது.

அவனுடைய கல்லூரியில் கலைவிழா

ஒன்றை ஏற்பாடு செய்வதெனத் தீர்மானமாயிற்று.

கலைவிழாவுக்கு விஜி நடனம் பழக்கினான். அவன் நாடகம் பழக்கினான். கும்மி, கோலாட்டம், பாட்டு, சூத்து என்றெல்லாம் ஏனையோர் தயார் செய்தனர். விஜியின் நடனத்துக்கே மிகவும் மதிப்புக்கிட்டியது.

“உங்கட நாட்டியத்துக்கு நான் என்ன செய்ய வேணும்?” என அவன் விஜியைக் கேட்டான்.

“ஆ... அது உங்கட இதயம் சொல்லும்!”

அவன் சூறியதில் அர்த்தப் பொலிவு கன்தியாக இருப்பதாக அவன் உணர்ந்தான்.

கலைவிழாவின் சூடு ஆற்முன்னர் மாவட்டப் பொருட்காட்சியும் ஓடிவந்து விட்டது.

விஜி ஒரு கெமரா செய்தாள். அவன் ஒரு கோயில் செய்தான். அவனுடைய கெமராவில் சுதா கொடுத்த புகைப்படச் சுருளைப் போட்டு பல படங்கள் பிடித்தாள். அவற்றைக் கழுவிப் பார்த்தபோது ஒரே ஒரு படம் மாத்திரமே தேறிவந்தது. அந்தப்படம் சுதாவின் மேல் அரைத்தோற்றம், மற்றவை எல்லாம் கறுப்படித்துப் போயிருந்தன.

“பார்த்தீர்களா என்னுடைய கெமரா உங்களை மட்டுமே பிடித்திருக்கு. மற்றவர்களை எல்லாம் கைகழுவிப் போட்டுது. அது ஏனோ தெரியவில்லை”.

அவன் தான் எடுத்த புகைப்படத்தைக் காட்டிப் புன்னகை வீசினான்.

அவனுக்கு உச்சி குளிர்ந்தது. என்று மில்லாத தெம்பு பிறந்தது. பரவசமுற்றான்.

“அந்தப் படத்தைத் தாங்களன்”

“இல்லை தரமாட்டன். அது என்னி டமே இருக்கட்டும்” அவள் செல்லமாகக் கோபித்தாள்.

“சரி கெமராவே எனக்குச் சொந்தமாயிற்று என்ன செய்யீங்க?” என்று அவன் கேட்டுவிட்டான்.

“அது ஒவ்வொருநாளும் புதிய புதிய கோந்ததில் உங்களைப் படம் பிடிக்கும். கழுவிக் கழுவி புதிய காட்சிகளைத் தரிசிக்கலாம்” என்று சிரித்தாள் அவள்.

அந்தப் பொருட்காட்சிக்கு அவன் ஒரு கோயில் செய்தான். கோபுரக் கலசங்கள், சித்திர வேலைப்பாடுகள், பார்ப்பவர்களைப் பரவசம் கொள்ளாச் செய்யும் தோற்றம். அவன் தன் கைவண்ண மெல்லாம் காட்டி மெருகேற்றினான். அதையும் விஜிதான் ஒயாமல் ரசித்தாள்.

“இதுஎன்ன கோயில்?” என்றான் அவன்.
“சக்தி ஆலயம்” என்றான் அவன்.
“தெய்வம் எங்கே?” என்றான்.

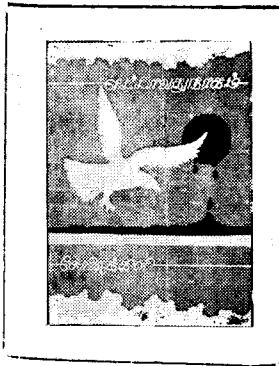
“அது நெஞ்சில்! அபிஷேகம் செய்யக் காத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருநாளை எதிர் பார்த்தபடியே இருக்கிறேன்” என்றான் சுதா.

அவன் அவனை உற்று நோக்கிய வண்ணம் இருந்தான். அவனுடைய முகம் என்று மில்லாத புதுப் பொலிவுடன் விளங்கியது.

சுதா விஜி உறவு சுற்றுடலில் பரவியது.

திடீரென்று பிருமாண்டமான சாதி மதில்கள் முளைத்தன. அவள் மதிலின் அந்தப் பக்கம். இவன் இந்தப் பக்கம். தந்தை விதித்த கட்டுப்பாட்டில் விஜி ஒரு மாதம் கல்லூரிக்கு வராமலே நின்று விட்டாள். தேடிய முகம் இல்லாமல் - சேதி இல்லாமல் இவன் பேரிடி விழுந்தவன் போலானேன். அவனுடைய நிம்மதியையே அந்தக் கணத்தி ஒம் பெரிதாக இவன் நினைத்தான். பட்டப் படிப்பென்று சொல்லி மாற்றம் எடுத்துக்

(தொடர்ச்சி 32ஆம் பக்கம்)

மு. வெ. மஹாராப்

இலங்கைத் தமிழ்க்கவிடை இப்பொழுது கான் தனது தனித்துவத்தை மேலும் காட்டக்கூடியதாக வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் தனக்குரிய மாற்றங்களுடன் அச்சுழிநிலைகளின் தாக்கங்களினால் இலங்கைத் தமிழ்க் கவிடை அமைப்பு ஒரு பொதுத் தன்மையினை நோக்கி வந்திருக்கின்றது. தென்னிந்திய தமிழ்க் கவிடைகளின் செல்வாக்கினால் இப்பொழுது கவிடைத்தேசம் செய்யும், ஊர்வலம் போகும் கவிஞர்கள் பரவலாக இருந்தாலும் இலங்கையின் தமிழ்க் கவிடையின் தனித்துவப் போக்கின் பொதுமையில் தனது தனித்துவத்தை இனங்காட்டுபவர்களில் ஒருவராக வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றார் சோலைக்கிளி.

இவருடைய தனித்துவம் என்ன?

1. அ) பிராந்திய கிராமச் சொற்றெர்களைக் கையாளுதல்.
ஆ) கிராமிய கவிடைக் கட்டமைப்பில் இருந்து தொடர்ச்சியான நவீனம் நோக்கிய நகர்த்தல்.
2. முற்கற்பிதமற்ற சுயகவிடை முனைப்பு.
3. பயங்கரமான, நினைத்துப்பார்க்க முடியாத படிமங்கள்

கிழக்கு மாகாண கிராமியச் சொற்றெர்களை சோலைக்கிளிபோல் கையாள்பவர் இன்னெருவர் இல்லை எனலாம். இந்தத்

தன்மை அவரை சிறந்த கவிஞராக தோற்றுவித்தபோதும், முருகையன் உட்பட பலரின் நெஞ்சங்களில் சமூல் வட்டங்களை எழுப்பாத குளத்தில் ஏறிந்த கல்லாக ஆக்கி விடுகின்றது. இவரின் முதலாவது கவிடைத் தொகுதி ‘நானும் ஒரு பூனை’யில் நிறைந்து கிடக்கின்ற கிராமியச் சொற்றெர்கள் ‘எட்டாவது நரகத்’தில் அவ்வளவாக இல்லை என்னும், அவருடைய கவிடைப் பலத்தில் முக்கிய ஓர் அம்சமாக கிராமியச் சொற்றெர்கள் காணப்படுகின்றன.

கிழக்கிலங்கையில் கவிடைப் பாரம்பரியத்தில் நாட்டார் பாடல்கள், குறுங்காவி யங்கள், கவிடைச் சொற்றெர்கள் பிரபல யம் பெற்றவைகளாகும். ஆனால் இப்பாரம்பரியத்தின் முழுத் தன்மையும் இன்னும் வெளிக் கொண்டுவரப்படாததொன்று கும். தற்போதைய நமது கவிடை அமைப்பு பொதுவாக இப் பாரம்பரியத்தில் நின்று அகன்று மரபுக் கல்வி வளர்ச்சியினால் உள்வாங்கிக் கொண்ட அடித்தளத்தில், அனுபவங்களை உற்றுப்பார்த்ததில் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டதாகும். ஆனால் சோலைக்கிளியின் கவிடைகள் அவ்வாறில் வாமல் தனது தளமாக கிழக்கிலங்கை கவிடைப் பாரம்பரியத்தில் காலூரன்றியரப் பறந்து அலைந்து நவீன தன்மைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டவைகளாகும். மரபுரீதியான கல்வியினால் உள்வாங்கிக் கொண்ட நவீனத்துவம் இரண்டாம் பட்சமே. ‘நானும் ஒரு பூனை’க்கும், ‘எட்டாவது நரகத்’திற்கும் உள்ள வளர்ச்சியும் வேறுபாடும்

இந்தத் தன்மையினதாகும். ‘எட்டாவது நரகத்’ தில் அவரின் பார்வை இன்னும் விரி வடைந்த போதும் தொடர்ச்சியான கிரா மியக் கட்டுமான அமைப்பு இன்னும் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இக் கிராமியச் சொற்றெழுடர்களின் விசேஷம் என்ன?

- i. சபை நாகரிகம் கருதாத தன்மை. [காட்டுப்பீ விட்டுக்கத்த, நாற்றவாய் விஞ்ஞானி, சூத்தாம் புட்டி, குஞ்சா மணி]
- ii. துணிச்சலான உளறல். [மல்லிப் பேயைப் போல் மூளை குழாகிறது]
- iii. அன்பு, பாசம் குறித்த ஆடையில் லாச் சொற்கள். [என்ற திராயிக் குஞ்சு, ஈரல் இளமாங்காய்ப் பித்து எல்லாம் நீதான், பூரவசம்மொட்டு]
- iv. ரசிக்கக்கூடிய மூட்டநம்பிக்கைகள். [பேய் நெல்லுக் காயவைக்கும் வெயில்]

பொருளாதார சமூக மாற்றங்களினால் கிராமியத் தன்மையில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. கால ஒட்டத்தில் பல சொற்றெழுடர்கள் வழக்கொழி கின்றன. சில சொற்றெழுடர்கள் இன்றும் இடைக்கிடை தலைகாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. சில சொற்கள் விளக்கும் சம்பவங்கள், குழ்நிலைகள் மறையும் பொழுது இச் சொற்களின் அர்த்தம் முன்னரைப் போன்று அமைவதில்லை. இத்தகைய கிரா மியச் சொற்றெழுடர்களை சோலைக்கிளி தனது கவிதையில் கொண்டு வருவதனால் அவைகள் நிலைபெற்று விடுகின்றன; கவிதைகளாகின்றன. தொல்பொருள் காட்சிச்சாலையில் பாதுகாக்கப்பட்டதுபோல எதிர்காலதொல் தமிழ்யலாளனுக்கு கவிதையிலிருந்து சமூகத் தைப் பார்க்கக்கூடிய தன்மையினை கவிஞர் கொண்டுவருகின்றார்.

கடந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்ற அண்மைக்கால சமூகத்தை இவர் எவ்வாறு கிராமியச் சொற்றெழுடர்கள் மூலம் படிம்

பிடிக்கின்றார். இவரின் ‘நானும் ஒரு டீனை’ தொகுதியில் இதனை அவதானிக்கலாம்.

- i. ‘அவமடி’ போட்ட பெண்பிள்ளை. [வெற்றிலை வடிவில் உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட பெண் குழந்தைகள் அனியும் அணிகளன். தற்பொழுது பொதுவாக பாவணையில் இல்லை.]
- ii. ஊர் “எணல் சோலை” [எணல்=நிழல்]
- iii. குரும்பட்டி பிடியென்று கிருணத் தில் வறவானும் உலக்கையால் குத்திய ஒட்டடைகள் எம்பட்டு. [தென்னை நன்றாகக் காய்ப்பதற்காக கிரகணத்தின் போது உலக்கையால் தென்னைக்கு குத்துதல்]
- iv. பீப்பத்தை. [வெறும் வளவாய்க் கிடக்கும் நிலத்தில் பற்றைகள் முளைத்துக் கிடக்கும். இப்பற்றை மறைவாக இருப்பதனால் கிராமிய மக்கள் மலம் கழிப்பார்கள்]

ஆனால் ‘எட்டாவது நரகத்’ தில் இச் சூழ்நிலைகளை ஒட்டிய சொற்றெழுடர்கள் பொதுவாகக் காணப்படாவிட்டாலும் கிரா மியச் சொற்றெழுடர்கள் நவீன சமூகத்தை அதாவது தற்கால சமூகத்தையும் எதிர்கால சமூகத்தையும் அவாவி நிற்கின்றன.

“இது விஞ்ஞான காலம் விரல் குப்பும் குஞ்சு நோனியும் போர்க் கருவி தயாரிக்க ஆற்றல் பெற்ற நேரம்”
குஞ்சுநோனி=சிறுபிள்ளை

“இது தும்பிக்குக் கூட சிறுகள் நோன்டப்பட்டு வாலில் கடதாசி முடியப்பட்ட யுகம்”

கிராமத்தில் பிள்ளைகள் விளையாடும் போது தும்பியைப் பிடித்து சிறுகள் நோன்டி கடதாசி முடிந்து விளையாடுவது வழக்கம். அதுபோன்று இந்தயுகம்கொடுமை நிறைந்ததாகச் சித்திரிக்கின்றார்.

“ஊர்

அது என்ன செய்யும்
யானையும் யானையும் மறியேறும்போது
சம்மா கிடந்த
தகரைப்பற்றை மிதிபடுமே, தகரைப்பற்றை
அதைப் போல
மிதிபட்டு
மிதிபட்டு
இறகுதிர்ந்த சோழபோல உருக்குலைந்து
தவிக்கிறது”.

“பாப்பாக்கள் இனி
விரல் சூப்ப மாட்டார்கள்.....
ஒன்பதாம் நூற்றுண்டு யுகமா?
விரல் சூப்ப
கை நக்க
காட்டுப் பீ விட்டுக் கத்த
காட்டுப் பீ = பிறந்து முதன் முதலாய்
கழிக்கின்ற கறுத்த மலம்.

இவ்வாறு தற்கால அமைப்பையும்
எதிர்கால அச்சத்தையும் காட்டும் பொழுது
கூட கிராமியச் சொற்றெழுத்தர்கள் புதிய
அர்த்தம் பெறுவதை நாம் காணலாம்.

2. முற்கற்பிதமற்ற சுய கவிதை முனைப்பு
என்னும் பொழுது கவிதைக்கு எந்தக் கட்டு
மானமும் இல்லை என்பதல்ல. எழுந்த வாரியாக
எழுதினாலும், கவிதையில் ஏதை நாம்
உள்ளினாலும் கூர்ந்து நோக்குகையில் ஒரு
சமூகக் கட்டுமானம் அல்லது சமயக்கட்டு
மானம் அல்லது ஏதாவது ஒரு கட்டுமா
னத் தன்மை (infra structure) இருப்பதை
அவதானிக்கலாம்.

இங்கு சோலைக்கிளியின் முற்கற்பிதமற்ற
சுயகவிதை முனைப்பு ‘பேய் நெல்லுக்காய்
வைக்கும் வெயில்’ கவிதையில் வெளிப்பட-

இருக்கின்றது. எழுந்த வாரியாக எழுதுதல்
Auto Writing என்பார்கள். இது நவீன கவிதையில் ஒரு பண்பாக மூலைவிட்டுக் கொடுக்கின்றது. இக்கவிதையில் ‘பேய் நெல்லுக்காய் வைக்கும் வெயில்’ தலைப்புக் கூட கிராமிய சொற்றெழுத்தராகும். ஆனாலும் இது ஒரு நவீன கவிதை. கவிதையில் வழி மையான ‘மையம்’ இல்லை. எழுந்தவாரியான கவிதை இது. சர்வியலிசக் கவிதைக்குரிய முனைப்பு ஓரளவு தெரிகிறது. இன்னுமொரு கட்டடத்திற்கு சோலைக்கிளியைக் கொண்டு செல்லும் சிறு பொறிகார இக்கவிதையில் உள்ளன.

3. பயங்கரமான, நினைத்துப்பார்க்க முடியாத படிமங்களை தனது கவிதையில் பயன் படுத்துவதில் சோலைக்கிளி சிறப்புறுகிறார்.

“சிறு வெள்ளி
வானத்தை
விரலாலே துளைக்கும்”

“குண்டு குலை குலையாய் தெண்ணைகளில்
தொங்கும்”

“சோளம் மீசையுடன் நிற்காது
மனிதனைச் சுட்டுப் புழுப்போல குவிக் கின்ற
துவக்கை ஒலைக்குள் மறைத்து வைத்து
ஈனும்”,
அதிர்ச்சியுட்டும். பயங்கரமான படிமங்களை சோலைக்கிளி கையாள்வதுபற்றி எம். ஏ. நுஃமானும் முன்னுரையில் குறிப்பிட இருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது.

வியூகத்தின் முதலாவது வெளியீடாக வந்துள்ள சோலைக்கிளியின் எட்டாவது நாரகம் நல்ல வரவேற்பைப் பெறுவதுடன், அவருக்கும் ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுத்தரும் என்று நம்பலாம். □

“இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையை இன்புறுத்துகிறது.
இன்பத்தின் இலக்கணம் தரம் இவற்றைப் பற்றிய அளவிடல்களோடும், சேர்ந்து, ஏதாவது ஓர் அளவில், தரத்தில் இன்புறுத்துகிறது என்பது உண்மை.
இன்புறுத்துவது மட்டும் தானே? துன்புறுத்தவில்லையா என்பதும் ஒரு கேள்வி. ஆமாம், துன்புறுத்துகிறது.
துன்புறுத்திச் சிந்திக்க வைக்கிறது. உண்மைகளைக் கண்டறிய வைக்கிறது. செரிக்க வைக்கிறது.
இந்த உண்மை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையில் வாழ்க்கையில் சாரமாகிறது; உப்பாகிறது. அதாவது, வாழ்க்கையை ஒரு கட்டடத்தில் மேம்படுத்துகிறது.”

— நூனி

எம். ஏ. நுஃமான்

மனிதன்

கடவுள் என் கனவில் தோன்றினார்
சுவர்க்கத்தின் வாயிலையும்
நரகத்தின் வாயிலையும்
திறந்துவைத்துக் கொண்டு

நீ யார் என்றார் கடவுள்
நான் மனிதன் என்றேன்
உன் பெயர் என்ன என்றார்
மனிதன் என்றேன்
உன் இனம் என்ன என்றார் மீண்டும்
மனித இனம் என்றேன்
உன் யதம் என்ன என்றார் கடைசியாக
மனிதம் என்றேன் நான்

கடவுள் ஒரு புன்னகையுடன் சூறினார்
சரி நீ சுவர்க்கம் புகக்கடவாய் என்று

அந்தோ
என் கனவு கலைந்த போது
நான் நரகத்தில் கிடைக்கக் கண்டேன்

துப்பாக்கிக்கு மூளை இல்லை

துப்பாக்கிக்கு மூளை இல்லை
 இதயமும் இல்லை
 விரல் அதன் விசை அழுத்த
 வெடிக்கும்
 உயிர் குடிக்கும்
 கருவில் இருக்கும் குழந்தையின் எனினும்

விரலே, என் விரலே
 மூளையும் இதயமும் உள்ள என் விரலே
 ஒருகணம் யோசி
 மீண்டும் ஒரு கணம் ... ..
 குறிசரியா என் திரும்பவும் யோசி

இன்னும் நாறு ஆஸ்டுகள் போயினும்
 உன்குறி சரினை மக்கள் கூறும்
 திசையினில் மட்டுமே
 விசையினை அழுத்து

அன்றேல்
 நீயும் ஓர் கொலைகாரன் என
 வரலாறு என் நெற்றியில் ஏழுதும்

கடவுள்

கடவுளே கடவுளே
 நீ எங்கே நீ எங்கே
 என்றேன் தான்

ஒரு மெனனம்
 பின் ஒரு முனகல்

இதோ, இதோ
 இந்தச் சாம்பல் குவியல் நான்தான்
 இதோ
 இந்த மனிதப் பிணங்களும் நான்தான்
 இதோ
 இந்த உறைந்த குருதி எனதுதான்

கடவுளே கடவுளே
 என்றேன் நான்.

தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்கள்

ஓர் அவதானிப்பு

சோலைக்கிளி

இலங்கையில் தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்துறை இடறி இடறி வளர்ச்சி பெற்று வருகின்ற வேளை இது எனக் கூறப்படும் இந்த நேரத்தில் இடறல் கருக்கும் வளர்ச்சியின் தாமதங்களுக்கும் காரணங்கள் எவை என ஆராய்ந்து பார்த்தல் குறிப்பிட்ட இத்துறை எதிர்காலத்தில் ஒங்கி வளர்வதற்கு ஏது வாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இலங்கை வானேலியில் மெல்லிசைப்பாடல்கள் என்ற நிகழ்ச்சி எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதற்குரிய தீர்க்கமான கால விபரம் தெரிய வில்லை. “பாடுபடு நண்பா! பரிசுதரும் பூமி!”, “கங்கையாளே ... கங்கையாளே” போன்ற பாடல்கள் பிரபலமாகி ஒலிபரப்பான காலத்தை ஒரு வசதி கருதி வரையறை செய்து கொள்ளலாம். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கடந்துபோன வருடங்களையும் பாடல்களின் வளர்ச்சி வேகத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால் இத்துறையின் வேகம் ஓர் அடிப்பட்ட பாம்பு ஊர்கின்ற வேகம் அல்லது இடைப்பு முறிந்த நாய் நக்கரைக்கின்ற மாதிரி எனலாம்.

பாடல் என்பது வெறும் இசையை மாத்திரம் கொண்டு தயாரிக்கப் படுகின்ற ஒன்று அல்ல. கால மாற்றத்திற்கேற்றதும் கருத்தாழமானதுமான நலீன கவிதா வீச்சுக்களை உள்ளடக்கியதாக முதலில் அது இருக்க வேண்டும். இப்போதும் வேல்விழியும், மேகக் கூந்தலும், அன்னதடையும், கொடி இடையும் பாடலாகி வந்தால் கூந்தல் வளர்த்துக் கொண்டடைகட்டிய ஆண் பிள்ளை கால்நீட்டிப் போட்டுக் கேட்டு ரசிப்பான். இந்தக் காலத்து வாலி பன் இதைப்பற்றி என்ன நினைப்பான்?

உயிரற்ற அடுக்கி அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட சொற்கள் எமது வானேலி மெல்லிசைப்பாடல்களின் சாபக்கேடு. உயிரற்ற உடம்புக்கு இசைப்பூனரைம் போட்டு ஊரில் உலவவிடுவது போன்ற முயற்சிதான் தற்சமயம் நடப்பது.

செல்வாக்கு மிகுந்த சில பேர்வழிகள் தமிழ்நாட்டு சினிமாப் பாடல் களை அப்படியே மெல்லிசைப் பாடலாக்கி ஒலிபரப்புவதிலும் வெற்றிய டைந்து விடுகின்றனர். இல்லையென்றால் நூல்வேலி படத்தில் இடம்பெற்ற “தேரோட்டம் ஆனந்த செண்பகப் பூவாட்டம்” என்ற பாடலை அப்படியே மாற்றி “தேஞ்ணட்டம் இனிக்கும் தேஞ்ணட்டம்” என்று பாடல் பண்ணு

வார்களா என்ன? கண்ணதாசனின் (அவர்கள் பாலையில் கவிஞர்) “அபிமன்யு” படப்பாடலான பார்த்தேன் சிரித்தேனைவிழுங்கிக் கொண்டு “இசைத்தேன் மழையில் நனைதேன்” என்று மெல்லிசைப் பாடலாக ஏப்பம் விடுவார்களா என்ன? (கண்ணதாசன் இவற்றையெல்லாம் எங்கிருந்து பொறுக்கி எடுத்தார் என்பது வேறு விஷயம்) பிறகு எங்கே மெல்லிசைத்துறை வளர்ப்போகிறது?

கருத்தாழமாக எழுதப்பட்ட பாடல் மாத்திரம் ஒரு தரமான மெல்லிசைப்பாடலாக உருவாகிவிடாது. பாடலின் இயல்புக் கேற்ப சேர்க்கப்பட்ட இசையும், குரலும் முக்கியமானவை. “ராஜகுரியர்” என்ற ஓர் இசையமைப்பாளரின் எல்லாப்பாடல் களையும் கேட்பவர்களுக்கு அவருடைய பல வீனம் மிக நன்றாய் புரிந்துவிடும். பாடலின் தன்மை பற்றிக் கவலைப்படாமல் அவர்கிறஞர் கம்பிகளைத் சண்டுவதிலும், ட்ரம் பைத் தட்டுவதிலுமே மும்முரமாய் இறங்கி விடுகிறார். இசை மழையில் நனைவது சுகம் தான். அதற்காக இசை வெள்ளத்தில் மூழ்கி முசுக்கத் தின்றுவதா?

தமிழ் சினிமாப் பாடல் மெட்டை மறுபடியும் போடும் இசையமைப்பாளர்கள் நமக்கெதற்று? இருவர் உள்ளம் படத்து “அழகு சிரிக்கிறது” பாடலை அப்படியே “வசந்தம் வருகிறது” என்று மெல்லிசைப் பாடலாக்குகிறார்கள் நம்மவர்கள்.

“வானிலே நிலவிருக்கும். நிலவிலே ஓளியிருக்கும், ஓளியிலே அழகிருக்கும். அழகிலே உந்தன் முகமிருக்கும், முகமிருக்கும்” என்ற பாடலின் கதையும் அதுதான். ஏற்கனவே சாதில் பழசாகிப்போன “சேற்று வயல் காட்டினிலே நாற்றுநடப்போன பெண்ணே” என்ற பாடல் மெட்டை இங்கே வந்த திரு. ராமாழர்த்தி கட்டாயம் போடத்தான் வேண்டுமா?

சிங்கள இசைக் கலைஞர்கள் திருவாளர்கள் பிரேமசிறி ஹேமதாஸ், விக்டர் ரத்நாயக்க, அமரதேவ ஆகியோர் இச்சந்தர்ப்

பத்தில் நம்மால் பெருமிதத்துடன் நினைக்கப்படவேண்டியவர்கள். அவர்கள் சுயமான தனித்துவமான இசையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். நாமோ இன்னும் பழைய குருடித்தவைத் திறடி கடத்தான்.

மட்டுநகர் கதிரவன் ஆதவன் தன் முணைப்புள்ள சுயத்துவமான இசைக் குழுவிற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம். அவர்களின் மேடை நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் சொந்தப் பாடல்களாகவே அமைந்திருந்தன. அவர்களுடைய பாடல் ஓலிப்பதிவு நாடாக்கள் ஏராளமாக வீற்படின்யாகி இருக்கின்றன. சனத்திரள் நிறைந்த காட்சிகளாக அவர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறும். “மாநகராம் மட்டு மாநகராம்” பாடல் இன்னும் நினைவில் இனிக்கிறது. அவர்கள் இசைக்கச்சேரி செய்யும் போது முட்டை ஏறிவிழாது. பாராட்டுக் கடிதங்கள் மேடையில் குவியும்.

தனிமனிதக் காட்சிகள் (One Man Show) நம் தமிழ் மண்ணில் உருவாக்கப்படவேண்டும். திருவாளர்கள் பரராஜிங்கம், குலசீலநாதன், கிருஷ்ணன், முத்தழுது போன்ற திறமையுள்ள கலைஞர்கள் மேலும் பிரகாசிக்க இந்திகழ்ச்சிகள் உதவும்.

மெல்லிசைப் பாடல்களின் வாடெனி ஓலிபரப்பின் போது காட்டப்படும் பாரபத்சமும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டிய ஒன்று. மிக நல்ல பாடல்கள் ஏனே இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட சில பாடல்கள் (வெறும் அறுவைகளாக இருந்த போதும்) தவறுமல் ஓலிபரப்பாகின்றன. “மணிக்குரல் ஓலித்தது”, “அழகான ஒரு சோடிக் கணகள்”, “குளிரும் நிலவினிலே”, “நித்திரையில் தோன்றும் நித்திலமே வாராய்”, “உதடு சிரிக்கிறது உள்ளூம் அழுகிறது”, “கொத்துமல்லிப் பூப் போன்ற பாடல்களைக் கேட்பது குறிஞ்சிபூப்பது மாதிரி.

வாடெனியில் தற்சமயம் ஓலிக்கும் சில நல்ல பாடல்களையும் குறிப்பிடவேண்டும். “ஓ... வண்டிக்காரா”, “தன்னந்தனி மூங்கில்”, “பூரண நிலவில்”, “மல்லிகை”,

போன்ற பாடல்கள் சில அம்சங்களிலேனும் சிறந்து விளங்குகின்றன. எனினும் நமது நாட்டு இசைப்பாடல் துறையில் இன்ன மும் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதே உண்மை. மேலே குறிப்பிட சில பாடல் கலை வளர்ச்சிக்கான அறிகுறிகளாகக் கருதி நாம் ஏமாறுவதில் அர்த்தமில்லை.

மெல்லிசைப் பாடல்கள் வளரவேண்டுமானால் பின்வரும் யோசனைகளின் அடிப்படையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முயற்சித் துப் பார்க்கலாம்.

பாடல்களைத் தெரிவுசெய்யும் குழுவில் நவீன சிந்தனையிக்க நல்ல ரசனையுள்ளவர்கள் இருத்தல்.

தமிழ் சினிமாப் பாடல்களின் வரி கலையோ மெட்டையோ நகல் எடுக்கும் முயற்சிகளைக் கைவிடுதல்.

நாடெங்கிலுமுள்ள நல்ல குரல்வளம் உள்ளவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்தல். (சுரோஜினி பொன்னுத்துரை பாடினால் சுகம் வராமல் எனக்கு பயம் வருகிறது)

ஓவிபரப்புகளில் பாரபட்சமற்று இருத்தல் நடக்குமா?

நாளைய மெல்லிசைப் பாடல்களில் மனது மயங்குமா?

அழியாத ஓவியம்...

(24ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொண்டு கொழும்பு சுறப்பட்டான் — ஆரூத புண்ணுடன்.

அவற்றைத் தபால்காரனிடம் வாங்கி னன் சுதா. ஒன்று திருமண அழைப்பிதழ். அதை விரித்தான். விஜிக்குத் திருமணம். மறக்க முடியாத விஜியின் கையெழுத்துக்கள். மனமகனின் பெயரை வாசித்தான் ‘ஜெயமோகன்’.

“விஜயகுமாரி ஜெயமோகன்...” எனப்பலமுறை அவன் முனுமுனுத்துக்கொண்டான்.

அடுத்த தபாலையும் உடைத்தான். அதற்குள் சுதாவின் உருவப்படம். அன்று விஜி இவனை எடுத்த புகைப்படம், அவனுடைய அன்றைய உருவம் விஜியின் கைவண்ணத்தில் ஓவியமாகி இருந்தது. மறுபுறம் “அழியாத ஓவியம்” என விஜி எழுதி இருந்தான்.

‘எல்லாம் முடிந்தது’ என்று அவன் மெளனமாகி இருந்தான். பின்னர் தள்ளாடியபடி நடந்து வெள்ளோக் காகிதத்தை எடுத்தான். தனது கல்விப்பணிப்பாளரிடம் இடமாற்றம்கோரி ஒரு கடிதம் எழுதினான். அவளை மறுபடியும் சுந்திக்கும் மனத்தைரியம் அவனுக்கு இருக்கவில்லை.

எதிரே கண்ணுடியில் அவன் முகம் தெரிந்தது. அவனுடைய தாடி அவனைக் கேலி செய்வதுபோல் இருந்தது. ‘எல்லாம் முடிந்தது’ என்று மீண்டும் அவன் வாய் சொல்லிக் கொண்ட போதும் ‘எல்லாம் இனித்தான் ஆரம்பம்’ என மனதின் உள்ளே இருந்து கணதியான ஒரு குரல் ஓலித்தது.

(யாவும் கற்பணையே)

கலைஞரின் உத்வேகம் அவனது ‘நான்’ இன் அடர்ந்த பாதையிலிருந்து உயிர் பெறுகிறது. புறவயமான ‘வணக்க’ அக்கறைகளால் அது அதிகாரம் செய்யப்படக்கூடாது. அது அவனுடைய மனப்பாங்கோடும் பிரக்ஞா நிலையோடும் தொடர்பு கொண்டது. அவனுடைய உலகக் கண்ணேட்டத்திலிருந்து மலர்ச்சி அடைவது. அவ்வாறு இல்லாமல் குறைவு பட்டிருக்குமானால் அது கலாபூரவமான வெறுமை; மலட்டுத்தனம். மற்றவர்களின் கருத்தை நிறைவேற்றுபவனுக் கீருப்பது தொழில் முறை எழுத்தாளனுக்கோ அல்லது இயக்குநகருக்கோ தான் சாத்தியம் ஒரு கலைஞருக்கல்ல’.

— அந்தராய் தார்க்கோவஸ்ஸி
(புகழ்பெற்ற திரைப்பட நெறியாளர்

உமா வரதராஜன் பக்கம்

ஐனரஞ்சக மாண்யயில் இறுதிவரை சிக்காது வாழ்ந்த உயர்ந்த இசையமைப்பாளர் எம். பி. சினிவாசனின் இழப்பு துயரத்துக்குரிய ஒன்று. மெல்லிசை மன்னர்களும், இன்னிசை இளவல்களும், இசை ஞானிகளும் தமிழ் சினிமாவுகளில் நிறுவிக்கொண்ட இசைத் தொழிற்சாலைகளை விட்டு திரு. சினிவாசனுக்கு ஒதுங்கிக் கொள்வதைத் தவிர வேறுவழி இருக்கவில்லை. அவர் இந்திய வானைவியை நாடிச் சென்றுர். பாரதிபாடல்களில் மிக நேசம் கொண்டிருந்த இவர் பாரதீய இசை என்ற டாட்சார்த்த வடிவத்தில் அவற்றை வெளிப்படுத்தக் கடந்த சில ஆண்டுகளில் முயற்சி செய்தார். தமிழ்த் திரையுலகின் வித்தியாச முயற்சிகளில் ஒன்றுக் 1977ல் வெளியான ‘அக்ரஹாரத்தில் கழுதை’யில் அவர் பேராசிரியராக நடித்தார். அவர் இசையமைத்த சிட்டுக்குருவி பாடுது, சின்னச் சின்ன முக்குத்தியாம் (பாதை தெரியுது பார்); காற்று வெளியிடை கண்ணம்மா (கப்ப லோட்டிய தமிழன்); வானமெங்கும் பரிதியின் சோதி, வானம் நமது தந்தை (தாகம்); ஏரியிலே ஒரு காஷ்மீர் ரோஜா (மதனமாளிகை) போன்ற சில பாடல்கள் அவர் மறைந்த போதிலும் அவருடைய மறையாத இசை மேதைமையைப் பறைசாற்றுவன்.

‘அதை எப்படிப் பெயரிட?’ (How to name it?) வைத் தொடர்ந்து இளையராஜாவின் இரண்டாவது இசைக் கோலமும் வந்தாயிற்று. ‘காற்றைத் தவிர வேறில்லை’ (Nothing but wind) என்பது இதன் தலைப்பு. இந்த இசை வடிவம் ஜாஸ் (Jazz) வகையை ஒட்டியது. ஆதிகால வாழ்வின் அமைதிக் குழவில் ஆரம்பித்து பேரிரைச்சல் மிகுந்த இன்றைய இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் நிலை வரை வெளிப்படுத்த முயல்கிறது இது. ஹெய்டினி (Haydn)ன் இசைக் கோலமொன்றை மனதில் கொண்டு பின்னாட்களில் பெண்டரோக்சி என்ற போலந்து நாட்டவர் ஜெராப்பிய இசையில் புகுத்திய புதுமை இவ்வேளை ஞாப கத்துக்கு வருகிறது. ஹரிரோஷிமா, நாகசாக்கியை நோக்கி யுத்த விமானங்கள் வருதலை யும், குண்டுகள் வீசவதையும், மக்கள் அவலக்குரல் எழுப்புவதையும் அது மிக நுட்பத்துடன் சித்திரித்திருந்தது. இளையராஜாவுக்கும் இத்தகைய இசைப்பரீட்சார்த்தங்கள் செய்ய ஞானம், வசதி, வாய்ப்புக்கள் ஏராளமாக உண்டு. உயர்ந்த இசை மேதைகளின் சிருஷ்டிகள் அவர்களுடைய படைப்புலகத்துக்குக் கேட்போரை அழைத்துச் செல்லும் வல்லமை பெற்றவை. அவை நம் அக உலகத்தின் இறுக்கமான கதவுகளை ஒதையின்றித் திறக்கச் செய்வன. மனதை விம்மச் செய்வன. கேட்கும் ஒரு கலைஞரின் மனதில் புதுப்படைப் பொன்றை உருவாக்கும் அடுத்த கட்டம் நோக்கிய உந்துதலை ஏற்படுத்துவன. Nothing but wind இற்கு இத்தகைய உச்சங்களை எய்தும் அதிர்ஷ்டம் இல்லை. இதைக் கேட்கும் ஒரு நல்ல ரசிகனின் மனதின் சஞ்சாரம் ஒரு கோழி பறக்கும் உயரத்தைத் தாண்டாது. இளையராஜாவின் இசை வடிவத்தைக் கேட்கும் போது வேறு சில சுவாரஸ்யமான, ரசனையனுபவத்துக்கு இரண்டாம் பட்சமான கேள்விகள் மனதில் எழுகின்றன. எந்தெந்த இசைக்கருவிகளிடம் இளையராஜா வேலை வாங்குகிறார், பல்வேறு வாத்தியங்களிலிருந்தும் புறப்படும் வெவ்வேறு ஒவிய வகைகளை எப்படிக் கட்டியாள்கிறார், ஏற்கனவே பிரபலமான தன் சினிமாப் படப் பாடல்களின் இடை நிரப்பும் இசையை ஏன் நடுநடுவே இதி இரும் சொருகுகிறார். பீத்தோவன், ரிச்சர்ட் வோக்னர், மொஸார்ட் போன்ற மேற்கத்திய சாஸ்த்திரிய மேதைகள் பற்றியும் கீழைத்தேய மேற்கத்திய சங்கீத சங்கதிகள் யும் நன்கு அறிந்த இளையராஜா ஒரு தேர்ந்த Musician ஆக இல்லாமல் Magicianஆக விரயமாவது தமிழர்களின் நஷ்டம்.

புதிதாக நிகழ்ந்த ஒர் அற்புதம் என்ற வர்ணம் பாலுமகேந்திராவின் வீடுக்குப் பூசப் பிரயத்தனங்கள் நடைபெறுவதாக உணர்கிறேன். வீடு தமிழில் வந்துள்ள நல்ல படமென்பதில் ஜெயமில்லை. ஆனால் இதுதான் தமிழ்த்திரையுலகில் நிகழ்ந்த முதலாவது அற்புகமல்ல. முதல் தடவையாக சமூகப் பிரச்சினை பற்றி பாலுமகேந்திரா சொல்ல முயன்றிருக்கிறார் என்பதுதான் இப்படத்துக்குள்ள விசேஷ தகுதி. அதன் பின்னர் தான் தாத்தா, அர்ச்சனை ஆகியோரின் நடிப்பு, மழையில் நகரம்—படப்பிடிப்பு எல்லாமே. பாலு மகேந்திரா ஒரு நிதானமான ஸ்திர நிலைப்பாடுடைய, சுயபடைப்பாற்றல் மிக்க கலைஞர் தானு என்பதை முதலில் நாம் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். அழியாத கோலங்கள், Summer of 42 இனிருந்து வந்தது. மூடுபனி ஜோன் பென்லெல்லின் 'The Collector' நாவலிலிருந்து கொஞ்சமும் அல்பிற்ட ஹிட்ச்கோக்கின் Psycho, Francy படங்களிலிருந்து கொஞ்சமுமாக உருவி உருவானது ஓளங்களோ Man-Woman-Child படத்தைத் தழுவி வெளியானது. ஹிந்தித் திரைப்படமான அர்த் சத்யாவின் பாதிப்புக்களை 'உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்' சந்திக்கலாம். Micki Maudi தமிழில் ரெட்டைவால் குருவி யாக வந்தது. Yellow handkerchief என்ற ஜப்பானியப் படம் மலையாளத்தில் 'யாத்ரா'வாகவும் தமிழில் 'கண்ணே கலைமானு'கவும் வந்தது. இப்போது வீடு வந்திருக்கிறது அவருடைய சுயபடைப்பாற்றல் பற்றி மேற்கூறிய விபரங்கள் தெளிவுபடுத்தும். உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால், நீங்கள் கேட்டவை போன்ற மட்டமான படங்களைத் தரும் அதே பாலுதான் வீடு போன்ற படங்களையும் தர வருகிறார். ஒரு கலைஞருக்கு இரண்டு முகங்கள் இருப்பது எவ்விதம் சாத்தியம்? பலமற்ற அஸ்திவாரங்களின் மேல் எழுப்பப்பட்ட வீடுகளை நான் நம்புவதில்லை. இந்த 'வீடு' உட்பட.

*

இது இன்னொரு 'பாவன்னு' இயக்குனர் பற்றி. பாசில்! தமிழில் இதுவரை மூன்று படங்கள் (பூவே பூச்சுடவா, பூவிழி வாசலிலே, என் பொம்முக்குட்டி அம்மாவுக்கு) தந்தவர். சொல்ல வந்த விஷயத்தை நேர்த்தியாக மனதில் பதியும் வண்ணம் வெளிப்பதீதும் திறமை இந்த இயக்குனருக்கு மூன்று படங்களிலுமே அமைந்திருந்தன. சூரிய அஸ்தமனம், சந்திரோதயம். அழகிய வண்ணமலர்கள், முகில் மறைக்கும் வானம், பனி மூடிய மலைகள் ஆகியவற்றின் காட்சிகள் சம்பந்தமில்லாத இடைச் செருகல்களாக இவருடைய படங்களில் தலை நீட்டுவதில்லை. செயற்கையான வசன உச்சரிப்புகளும், உதிரிகளான காட்சிகளுமாய் பாசிலின் படங்கள் அபத்தமான போர்வையைப் போர்த்திக் கொள்வதில்லை. வார்த்தைகளில் விளக்க முடியாத ஒரு நேர்மையைப் பாசிலின் படங்களில் நான் உணர்கிறேன். சமீபத்தில் நான் மிகவும் வயித்துப் பார்த்த படம் என் பொம்முக்குட்டி அம்மாவுக்கு. இப்படத்தின் தொகுப்பாளர் ஈவிரக்கம் பாராமல் சில பாடல் காட்சிகளை வெட்டியெறிவாரேயானால் எளிமையான இனிமை மிகு கவிதைக்கு நிகரான இடத்தை இது எட்டிப்பிடிக்கும்.

*

ஸ்ரீதரின் 'கலைக்கோயிலை' சமீபத்தில்தான் பார்க்க நேர்ந்தது. ராஜபாரவை எடுத்து நஷ்டப்பட்ட கலையைச் சொல்லாத கமலஹாசனின் பேட்டியையோ, கலைக்காயிலை ஆதரிக்காத தமிழ்ரசிகர்கள் பற்றி குறிப்பிடாத ஸ்ரீதரின் பேட்டியையோ சந்திப்பது அழுர்வம். கலைக்கோயில், (1964இல்) வெளிவந்த காலத்தில் நம் பெரும்

உமாவரதராஜன் பக்கம்

பராண்மைத் தமிழ் ரசிகர்களின் கொட்டாவிகளையும், முச்சகளிப்புக்களையும் மிக எளிதாகச் சம்பாதித்திருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லைதான். போல்முனி நடித்த A Song to remember இன் சருவே கலைக்கோயிலுக்கும் சாமர்த்தியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலப் படத்தின் பியானே ஸ்ரீதரின் இந்தப் படத்தில் வீணையாக உருமாறிவிட்டது. மேடையில் பாடிக்கொண்டே உயிர்விடுவது, ஆடிக்கொண்டே சாவை அரவணைப்பது போன்ற மிகை உணர்ச்சி ததும்பும் படக்காட்சிகள் பின்னாட்களிலும் இடம்பெறுவதற்கு ஸ்ரீதர்தான் முன்னேடி என்பதை இந்தப்படத்தும் ஊர்ஜிதம் செய்கிறது.

குறிப்பிட்டுப் பேசும்படியாக ஸ்ரீதருடைய படங்களில் சில அம்சங்களேனும் இருக்கின்றன. மூன்கு சற்றும் வேலை கொடாமல் தமிழ் ரசிகர்களின் இதயக் கதவுகளைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்து விடுவதிலேயே அவர் குறியாக இருந்தார். முக்கோணக் காதல் கதைகளைக் கையாள்வதில் அவர் நிபுணராக விளங்கினார். அவருடைய திறைப் படப் பாத்திரங்களைப் போலவே தமிழ் ரசிகர்களும் உணர்ச்சிக் கடவில் மூழ்கி முச்சத் தினை வேண்டுமென்பது ஸ்ரீதரின் ஆக்குறைந்த பட்ச ஆசையாக இருந்தது. தமிழ்த் திரையுலகில் கெமராவை அசைய வைத்த பெருமையும் அவருக்கு இருந்தது.

ஸ்ரீதர் முதன் முதலாக 1954 இல் ‘எதிர்பாராதது’ படத்துக்குக் கதை வசனம் எழுதினார். அதைத் தொடர்ந்து அமரதீபம், மாதர்குலமாணிக்கம், யார் பையன், உத்தம புத்திரன் ஆகிய படங்களுக்குக் கதை வசனம் எழுதும் வாய்ப்பு ஸ்ரீதருக்கு கிடைத்தது. 1959 இல் தன் முதல் படத்தை இயக்கினார். படம்: கல்யாணப்பரிசு. தொடர்ந்து அவருடைய இயக்கத்தில் மீண்ட சொர்க்கம் (1960), விடிவெள்ளி (1960), தென்நிலவு (1961), நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம் (1962), சுமைதாங்கி (1962), பொலிஸ்காரன் மகள் (1962), நெஞ்சம் மறப்பதில்லை (1963), கலைக்கோயில் (1964) காதலிக்க நேரமில்லை (1964), வெண்ணிற ஆடை (1965), கொடிமலர் (1966), நெஞ்சிருக்கும்வரை (1967), ஊட்டிவரை உறவு (1967), சிவந்தமண் (1969), அவளுக்கென்றேர் மனம் (1971), அலைகள் (1973) ஆகியன வெளி வந்தன. ‘அலைகடவில்’ சிறுதோணி. கலை உலகில் எங்கள் புதிய பாணி’ என்ற வாசகத்தை ஸ்ரீதரின் நிறுவனமான சித்ராலயா கொண்டிருந்தது. 1973க்குப் பின் வீசிய தமிழ்நாடு அரசியல் அதோர் அலைகளுக்கு மத்தியில் ஸ்ரீதரின் தோணி நொருங்குண்டு போனது ஒரு துயரமான கதைதான். □

ஈர்வை

கூடைக்குள் தேசம்

ச. முரளிதான், பக்கங்கள் 36, விலை 9.75

வெளியீடு: மலையக வெளிப்படகம்

திகட்டி விடும் அளவுக்கு நொடிகள் பாணியிலமைந்த கவிதைகள். கவிதைகளை அல்ல, கவிஞரிடமிருக்கும் ஒரு வித ‘தயாரிப்பு மனநிலை’ யைத்தான் தரிசிக்க முடிகிறது. அப்படியும் பனிச்செனத் தென்படும் பொறிகளும் உண்டு.

உதாரணம்: தீக்கு திசை மந்திரம்
கற்றுக் கொடுத்த காற்று
காடு இப்போ பஸ்மம்.

கைபோன போக்கில்

வியுகம் நண்பர்களின்
குறிப்பேடுவிருந்து எடுக்கப்பட்ட
சில பக்கங்கள்

07-08-88

பெடாக்டரின் வீட்டுக்குப்போனேன். நண்பர்களும் சேர்ந்து வந்தனர். இன்று அவருடைய ஐம்பத்தேழூவது பிறந்த தினம் எல்லாரும் கைகுலுக்கி வாழ்த்தி வேலை. இருக்கப் பண்ணினார். முன்னறையில் அவரோடு வியுகம். இப்போ ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று அவரது உதவியாளரை எங்கோ அனுப்பினார். பெரிய பந்து பறந்து போயிற்று. தேநீர் வந்தது. கவைத்துப் பருகினாம். “அத்தானின் மரணச் சடங்கு உடப்பில் நிகழ்ந்தது. போயிற்று வந்தேன். மனம் புழுங்குகிறது!” என்று மறைந்தவரின் கதையையும் சோகமுடிவையும் கூறினார். அது, ‘தென்னந் தோட்டம்’ குறுநாவல்தான்:

“இலக்கியம் என்றால் என்ன?” என்று அடுத்த அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்தார். ‘காலத்தின் கண்ணுடி’ ‘வாழ்க்கையின் விமர்சனம்’ ‘அனுபவ வெளிப்பாடு’ ‘அழகியல் வார்ப்பு’ வாய்மொழிப் பர்ட்சைக்கு விடை அளிப்பவர்போல் பதில் கொடுத் தோம். “அதற்கு அகராதி பாணியில் சொல்லோவியம் என்னாம்!” என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தார் அவர். ஐரோப்பிய இலக்கியம் போல் பரந்த நலீன இலக்கியம் இன்னும் நம் மத்தியில் வளரவில்லை. பல மொழிபெயர்ப்புகள் மீண்டும் வரவேண்டுமென்று சொன்னார்.

அடுத்த விடயம் ஜே. கிருஷ்ணஸுர்த்தி. அவருடைய பேச்சைக் கேட்கத் தான் போகும்போது ஆ. சதாசிவம் தன்னை மறித்து “அந்தப் புத்தசமயப் போதகரை ஏன் பார்க்கப் போகிறீர்கள்?” என்று தடுத்ததைக் குறிப்பிட்டு நமது புத்தி ஜீவிகளின் தன்மையை வெளிக் காட்டினார். “உன் ஜையே நீ நம்பு. இன்றைய நாளே நிச்சயம். கடவுளை அடைய எவரின் துணையையும் நாடாதே. நீயே முயற்சி செய். வெற்றி உள்ளைகியில் தான்!” என்று தத்துவம் விளக்கினார். உலக இலக்கிய மாமேதைகள் பலர் இடையிடையே தலை காட்டினார். அவர்களது சொல்லோவியங்களின் கீற்றுக்கள் தூய வெளிச்சம் ஏற்றியது. ‘தொப்பி சப்பாத்து சிசு’ ஓர் உச்சக் கவிதை. ‘உள்மன்யாத்திரை’ - தலைப்பே மிக அழகு. கதைகள் ‘மொடேன் ஆட்’ போல - உயர்ந்த சொல்லோவியங்கள் - மாழுல் கதைகள் அன்று. சிலருக்கு இவை பிடிக்காது. தலைவளி மாத்திரைகள் தேவைப்படத்தான் செய்யும். சமீபத்தில் வந்த இன்னொரு தொகுதிதான் அவர்களுக்கேற்றது என்றார். அதிகமாகப் பேசினாம். சிரித்தோம். மனப்பாரம் குறைந்தது. பொழுதுபோனதே தெரியவில்லை. இதமான தென்றல் உள்நுழைந்து விளையாடிற்று. செவிக்கு நிறைய உணவு கிடைத்தது. சிறிதும் வயிறு கேட்கவில்லை. பந்தின் உசார் கலவையும் தென்புதந்தது. சில இளஞ்சிங்கக் குருளைகளுக்கு

அது தேவைப்படவில்லை. மூன்று மணி ஆயிற்று. மனதிறைவோடு வெளியேறினாலும்.

07-08-88

இன்று பத்திரிகை படிப்பதற்கான மனதிலை இருக்கவில்லை. காரணம் அல்லிக்கணி என்னைப்பற்றிக்கூறிய பொழுதான அவதாருவகீலை ஒரு நண்பன் மூலமாக அறிந்ததுதான்.

அல்லிக்கணியை இப்போதெல்லாம் ஒரு வியாதி பீடித்திருக்கிறது. எல்லோரிடமும் என்னைப்பற்றி பொய்யான அவதாருக்களை விதைப்பது. இது இலக்கியப் பொருமையால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அவனும் ஒரு காலத்தில் இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டு தோற்றுப்போனவன்தான். மனம் சுத்தமில்லாத எவனுக்கும் இலக்கியம் கைகொடுப்பதில்லை. அல்லிக்கணிக்கும் இதுதான் நேர்ந்தது. அலுவலகப் பணத்தைக் கையாடி வேலையிலிருந்து துரத்தப்பட்டவனும் இலக்கியத்தில் முன் னேறுவது கஷ்டமான காரியம்தான். அவன் சிறிதுகாலம் “கிரிக்கட்” விளையாடிப் பார்த்தான். நாற்பது வயது நெருங்கும் அவனுக்கு அந்தத்துறையும் கைகொடுக்காமல் போகவே பாவம் மீண்டும் இலக்கியத்துறைக்குள் ஓரிடத்தை கேடி அலைகிறுன். அல்லிக்கணியின் போலித்தனங்களை மீண்டும் ஒருதரம் உறுதி செய்து கொள்ள பாடசாலையில் ஆசிரியர் “பிஸ்கட்” களவெடுப்பது பற்றி அவன் எழுதிய ஒர் பழைய சிறுகதையை மூன்றுவது தட்டவையாக இன்றும் எடுத்துப் படித்துச் சிரித்தேன்.

09-08-88

காலையில் அவர் வந்தார். உத்தரவின்றி இங்கே இலக்கியம் பேச வேண்டாம் என்ற அறிவிப்பை என் அலுவலக மேசையில் இன்னமும் வைக்கவில்லை. எனவே ஜப்பார் ஒர் அபின் வியாபாரி என்ற முன்னுரையுடன் அவர் தொடங்கினார். ஜப்பாருக்கும் அவருக்கும் மனஸ்தாபம் என்று புரிந்து போனது. ஜப்பாருடன் நானும் சண்டைபிடிக்க வேண்டும் என்ற உள்நோக்கத்துடன் என்னை நோக்கியும் அவர் நூன்றில் நீண்டது. பிரதிபாராஜாகோபாலனின்கதை களுக்கும் என்னுடைய கதைகளுக்குக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் உண்டு என ஜப்

பார் இவரிடம் சொன்னாராம். வழக்காளி யும் எதிராளியும் மௌனமாயிருக்க மூன்று முறை பேர் சொல்லியமைத்துக் குற்றச் சாட்டுகளை வரிசைப்படுத்தும் முதலியாரின் நீதிமன்ற மிடுக்கு நண்பரின் முகத்தில் சேஶாகக் குடிகொண்டிருந்தது. நான்றிந்து பிரதிபானின் கதைகளுக்கும் என் கதைகளுக்கும் உள்ள மாபெரும் ஒற்றுமைகள் இருப்பது. முதலாவது இரண்டு பேருமே தமிழ்மொழியில் கதைகளை எழுதுகிறோம். மற்றது இரண்டு பேருடைய கதைகளிலும் இடம்பெறும் கால், அரை, முழு மாத்தி ரைகள், அடைப்புக்குறி, வியப்புக்குறி, கேள்விக்குறி என்பனவெல்லாம் ஒரே மாதிரியாயிருக்கின்றன. வழக்கமான சிரிப்புடன் ஜப்பாரும் இங்கு நாளை வரக்கூடும். அவர் இவரை அத்தர் வியாபாரி என்பாரோ என்னவோ? நடுவில் எனக்குப் பைத்தியம் பிடிக்கப்பார்க்கிறது.

15-08-88

காலம் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டிருப்பதாக இப்பொழுதெல்லாம் உணர்கிறேன். என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. காலை விடிகிறது, எழுப்புகிறது. மாலை மறைகிறது, இருள், தூக்கம், துக்கம். அடுத்த காலையும் விடிகிறது, சம்பிரதாய வேலை, சம்பிரதாயமான புன்சிரிப்பு எதிர்ப்படும் நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஏமாற்றம் அளிக்கின்றன. எதிர்ப்படுவர்கள் எல்லோரும் மனதைச் சீண்டி விடுகிறார்கள். நான் இந்தப் பொழுதுகளை எதிர் கொள்ளத் தயாராக வேண்டும். ஆனாலும் இடைக்கிடை நம்பிக்கையற்றுப் போகிறேன். எல்லாம் அர்த்த யில்லாமலே போய்விடுகின்றன. சமுதாய அபிவிருத்தி, நம்பிக்கைக் கோட்பாடு என்ற இலட்சியங்களுடன் முற்போக்கு அடையாளத்தை தன் சட்டைப் பைகளில் குத்தித் திரிந்தவர்கள் சாக்கடை அரசியல், இலக்கியம் பேசுகிறார்கள். அவர்களன் கறுத்த இதயங்களைத்தான் காண்கிறேன். நான் ஒரு Pessimist ஆகவே இருந்துவிட்டுப் போகலாம். வரட்டுத் தனத்துக்க்காக நம்பிக்கையைப் பற்றுக் கோட்டாக்க கொள்ளத் தேவையில்லை. ஆனால் காலம் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டே இருக்கிறது. எதிலாவது நான் அர்த்தமாகிக் கொள்ள வேண்டும்.]

With best Compliments from:

DILKA HARDWARE

Main street, Akkaraipattu

துல்லியமான இசையின்பம்

கடற்கரை வீதி, குருநகர்

ஸ்ரீகா

இச் சஞ்சிகை 'விழுதுக்காக' யாழ். நிய. ஈரா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.